71STE JAARGANG No. 9187 MAANDAG 29 NOVEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Maria Congres onder grote belangstelling geopend

Gouverneur over betekenis van Maria voor individu en gemeenschap

Hilda Donker (in het Spaans) en Raul Römer (in de landstaal) bezingen de lof van Maria

Willemstad. — Een zeer grote en verheugende belangstelling concentreerde zich gisteravond rondom de openingsavond van het Maria Congres, welk congres voor Curaçao de slotplechtigheid van het Mariale Jaar vormt. Dat de overdekte speelplaats van de Philomenaschool in Steenrijk, de grote menigte nauwelijks kon bevatten, was wel een bewijs voor de aantrekkingskracht, die Maria-feesten nog steeds op het Curaçaose volk uitoefenen. Het was nu eens echt niet iets alleen voor een bepaalde elite, doch voor het hele volk. En dat volk vulde driekwart van de grote ruimte en stond zelfs tot buiten in de regen, twee uur lang, om mede te getuigen van zijn liefde en aanhankelijkheid tot de Moeder Gods.

Idee van Gouv. Struycken: een jaarlijkse katholiekendag

Alleen al om deze reden kan gezegd worden, dat het Maria Congres op veelbelovende wijze gestart is. Doch er was nog meer. Vijf sprekers hielden in drie verschillende talen een lofspraak op Maria. En zij deden dit ieder op hun wijze en ieder naar hun aard. Zelden heeft een aantal sprekers, als gisteravond op de openingsavond van het Maria Congres, op zulk een verscheiden en onderhoudende wijze over een en het zelfde onderwerp uitgeweid. Het volk luisterde bij de laatste nog even geboeid als bij de eerste. En ook hierom is de openingsavond van het Maria Congres datgene geworden wat de organisatoren ervan verwacht hadden.

Mr L.A.L. Weeber, tweede voorzitter van het Maria Congres, sprak de begroetingsrede uit.

Vóór de eigenlijke vergadering werd eerst een plechtig lof met „Veni Creator" opgedragen door de voorzitter van het Congres-bestuur, de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. van Rooy O.P. met assistentie van de Zeer Eerw. Pastoor Folmering O.P., diaken en de Zeer Eerw. Pastoor Van Weerelt O.P., subdiaken. De gezangen werden uitgevoerd door een dameskoor onder leiding van de heer Frank Davelaar. Tijdens dit Lof hield de H.E. Pater Vicaris L. van Rooy een predikatie in het Nederlands en het Papiament.

Met grote voldoening, aldus spreker, kan Curaçao terugzien op het nu weldra voorbije Mariale Jaar. Een jaar waarin het Curaçaose volk Maria vereerde door processies, bedevaarten, manifestaties in het stadion en zoveel andere uitingen van devotie. En als slot gaat Curaçao een standbeeld oprichten ter ere van zijn Moeder Maria, opdat ook het nageslacht nog moge terugdenken aan dit grootse devote Jaar van Maria.

Maar dit beeld op de berg zullen wij niet iedere dag kunnen zien, en daarom moeten wij een beeld oprichten in ons eigen hart, dat ons ook steeds blijft herinneren aan dit Jaar, waarin Maria het Curaçaose volk zo dikwijls met haar grote kommernis om het lot der mensen is tegemoet getreden. Als wij dit doen, dan zullen wij gehoor geven aan het woord van de Paus, Die gezegd heeft, dat dit Maria-Jaar ten doel moet hebben de verlevendiging van het christelijk ideaal door het voorbeeld van Maria na te volgen.

In zijn Papiamentse toespraak legde de spreker er bovendien nog de nadruk op, dat het niet voldoende is katholiek te zijn in de kerk, maar dat het noodzakelijk is ook daarbuiten de katholieke beginselen uit te dragen.

Na het Lof sprak de tweede voorzitter van het Congres, mr L. A. L. Weeber, een begroetingsrede uit.

Op de overdekte speelplaats van de Philomena-school in Steenrijk werd het Maria Congres geopend met een plechtig Lof. De Hoog Eerw. Pater Vicaris L. van Rooy O.P. hield de predicatie.

Indien men echter dit congres slechts als sluitingsplechtigheid van het Mariale Jaar bekijkt, aldus spreker, dan wordt daaraan tekort gedaan. Dit congres wil niet zijn een sluitstuk van een episode. Het moet m.i. zijn een beginpunt van een periode, waarvan het einde niet te zien is. Een startlijn van een opmars naar Hem, Die voor ons mensen, met onze beperkte bevattingsvermogen en strevingen, zo eindeloos ver weg zou blijven staan, indien wij Haar niet hadden, Die, met Haar stralende kroon, Haar fulgens corona, voor ons een voortdurende geestelijke lichtbundel werpt op de levensbaan, die voor ons allen en voor ieder van ons in het bijzonder, is uitgezet.

Wij zijn hier niet tezamen gekomen voor een analyse van hetgeen in het Mariale Jaar zo al gebeurd is. Niet dat dit niet de moeite waard zou zijn, integendeel, maar dat is iets wat ieder van ons voor zichzelf kan doen. Voor zich zelf **moet** doen.

Maar congressisten, wel zijn wij vanavond bij elkaar gekomen om een week in te zetten, die voor ons katholiek eiland van groot belang kan zijn Van de grootste importantie, want ons zal in de komende dagen worden uiteengezet, op verschillende manieren en in zeer uiteenlopende aspecten, waarom Zij, de Onbevlekte, als een lichtpunt staat en dient te staan in ons leven, ons Curaçaos leven dikwijls zo arm aan geestelijke bezinning en verdieping, meestal zo overdadig aan uiterlijke sentimenten.

Een verstandelijk begrip van de Maria-figuur, gepaard aan een door sentiment geleide devotie zou voor onze Curaçaose katholieke bevolking — en hier spreek ik in de meest ruime zin — de redding zijn. Een bereikbaar ideaal, want de componenten zijn aanwezig. Het verenigen en in evenwicht brengen van die componenten zijn het streven van dit congres. Misschien een moeilijke, maar geen onmogelijke taak. In ieder geval een schone doelstelling is het, wat op ons eiland leeft aan instellect en sentiment te groeperen en te ordenen rondom Haar en tenslotte dit alles samenbundelend, te richten op Haar.

Het Comité voor de viering van het Mariale Jaar heeft het zeer juist aangevoeld, dat na de uitbundigheid, waarmede Maria in het afgelopen jaar werd vereerd, er geen leegte mocht achterblijven, waarin de stilte als het ware hoorbaar zou zijn. Die dreigende leegte moest worden aangevuld door een fundament van blijvende kracht en soliditeit.

Wat lag er nu meer voor de hand dan te trachten congruentie te brengen tussen de soms luidruchtige en spectaculaire devotie van Haar tropenkinderen en de meer uitgebalanceerde en beredeneerde liefde van de Mariakinderen van overzee.

En welk middel was daartoe meer doeltreffend dan een samenkomst van Hare vereerders tot het leggen van een hechte basis voor een betere Maria-godsvrucht op ons Curaçao.

Iedereen weet, dat een congres in optima forma hier niet gehouden kan worden. Onze mogelijkheden zijn beperkt. Maar het zou een grote fout en een gebrek aan bescheidenheid betekenen, datgene wat geboden kan worden, aan onze katholieke gemeenschap te onthouden. „De onrijpheid van ons Curaçaos milieu" — bedenkt dat dit niet mijn ideeën zijn, ik haal hier slechts aan —, deze onrijpheid dient juist doorbroken te worden door niet stil te blijven staan.

Gouverneur spreekt Congres toe

Z. Exc. de Gouverneur sprak hierna de Openingsrede uit. Hij richtte zich als volgt tot zijn toehoorders:

Gaarne heb ik de uitnodiging van Uw Bestuur aanvaard om op deze eerste algemene vergadering Uw Congres toe te spreken.

Op dit Congres immers schaart het hedendaagse Curaçao zich in de twintig eeuwen lange rij van „alle geslachten", die, naar haar eigen woord, Maria, de nederigste onder de vrouwen, Zalig hebben geprezen, omdat de Machtige grote dingen aan Haar had gedaan; omdat Hij Haar had uitverkoren tot het onbevlekte Moederschap van Christus.

De Zaligprijzing van Maria

Wie rondziet in de wereld van vandaag, en vooral wie erin rondziet met de ietwat koele, berekenende blik van de twintigste-eeuwse mens, kan nauwelijks de neiging onderdrukken om zich af te vragen: wat voor zin heeft het in dit tijdsbestek een congres bijeen te roepen tot Zaligprijzing der Immaculata. Mag men van deze wereld, zo vol van problemen, die, althans ogenschijnlijk, mijlen ver af staan van het verheven **Maria-mysterie, nog zoveel belangstelling verwachten of zelfs** maar vragen voor dit ene onderwerp? Biedt het Maria-mysterie dan een uitkomst voor de vraagstukken, waar deze wereld mee worstelt en die de hedendaagse mens in de ban van angst en vrees gevangen houden? Onderschat men niet de ernst van de strijd om het bestaan, die mensen en volken beroert, van de dreigende algehele vernieling der christelijke beschaving, die in het probleem van oorlog of vrede besloten ligt, wanneer men het Maria-mysterie daar plomp verloren tussen plaatst? Mag men de aandacht van de hedenmens terwille van dit mysterie aftrekken van zijn dagelijkse zorg voor het economisch welzijn van zichzelf en van zijn land, voor de culturele verheffing, voor de handhaving van de rechtsorde en de rechtsstaat en voor overleg over de koude en inderdaad heel de wereld verkillende oorlog? Is het eenvoudige gebed, dat Christus zelf ons leerde, het gebed om het dagelijks brood en om de vergiffenis van schuld, die in deze harde wereld zo gemakkelijk op ons valt, niet méér aangepast aan de behoeften van onze tijd dan een bezinning op het mysterie der Onbevlekte Ontvangenis en een lofprijzing van de Maagd, die Moeder van God werd — ook al was zij de schoonste en de reinste der schepselen?

(Vervolg zie pagina 6)

Z. Exc. Gouverneur Struycken tijdens de openingsrede waarmede hij zich tot de congressisten richtte.

★★★ De regerings-meerderheid

Het is nu dus zo ver, dat de heer J. E. Yrausquin aan Z. Ex. de Gouverneur heeft medegedeeld, dat hij de hem op 20 November j.l. verleende opdracht tot vorming van een kabinet, heeft aanvaard. Dit wil zeggen, dat de formateur thans de mogelijkheid aanwezig acht een kabinet samen te stellen, dat steunt op een meerderheid in de Staten.

Hoewel de formateur nauwelijks met deze laatste arbeid begonnen is, dringen zich naar aanleiding van de dingen, die te gebeuren staan toch reeds een aantal vragen op. Want veel belangrijker dan te weten hoe groot deze meerderheid in de Staten is, is het te weten van welk gehalte zij is, en wat de partijen die besloten te samen met het democratisch blok de verantwoordelijkheid te dragen tot haar stap bewogen heeft.

De Staten-meerderheid, die de komende regering zal steunen, bestaat uit de P.P.A. (5 afgevaardigden), de D. P. (5 afgevaardigden), de vertegenwoordiger der Bovenwinden, alsmede **die van Bonaire en van de C.O.P. Dat zijn welgeteld dus dertien leden op een totaal van 22. Erg overtuigend en imposant ziet deze meerderheid er niet uit. En zij zal zo goed als altijd „au grand complet" moeten aantreden om haar wil in de Staten tot uitdrukking te kunnen brengen. Het is niet onmogelijk, dat hieraan wel eens iets zal mankeren, omdat 7 van deze 13 leden van dit regeringsblok hun domicilie buiten Curaçao hebben!**

Onze redenering hield tot dusver nog geen rekening met de mogelijkheid dat de formateur meer statenleden tot medewerking bereid zou vinden. Toch wijst het feit, dat hij Zaterdag j.l. slechts een tussentijds verslag aan Z. Exc. de Gouverneur heeft ingebracht onmiskenbaar in die richting. Wanneer wij het tableau der oppositie-tot-nu-toe overzien, lijdt het geen twijfel, dat geen enkele groep daarvoor **meer** in aanmerking komt, dan die van de A.V.P..

Geruchten over een paleis-revolutie, die thans op Aruba zou plaats hebben, krijgen in dit verband een geheel bijzondere betekenis.

Daar komt nog bij, dat K.V.P.- en U.N.A. zeker nimmer haar toevlucht zullen nemen tot de middelen, die de D.P. en de P.P.A. in het verleden ter bereiking van hun doel meenden te moeten aanwenden. De loyale oppositie van deze katholieke of katholiekgerichte partijen zal beginnen mets teun aan het werk van de Staten. Zij zullen er nooit voor te vinden zijn de Staten-arbeid qua talis te stagneren of onmogelijk te maken. Er is dus in de gegeven situatie zeer weinig kans op een herhaling van de betreurenswaardige gang van zaken der laatste maanden. Menselijkerwijze gesproken zal het quorum steeds aanwezig zijn.

Bovendien is aan te nemen, dat KVP en U.N.A. altijd te vinden zullen zijn voor constructieve voorstellen, en het regeringsblok niet bevreesd hoeft te zijn, dat deze beide partijen de plannen van een democratisch (of democratisch gericht) bestuur als zodanig zullen dwarsbomen, zoals de democraten dat zelf met de plannen van eén vorige regering zo vaak gedaan hebben.

Zo bekeken ziet het er voor de regering, die eerstdaags gevormd gaat worden, dus niet al te somber uit.

Doch er is een „maar"!

Veel, zo niet alles, zal bij het komend wetgevende werk afhangen van de inhoud der voorstellen. Daarbij zal de regering rekening te houden hebben met de verlangens van UNI en COP en zij zal daarvoor in zeer veel gevallen evenveel water in de politieke wijn moeten doen als wanneer zij met K.V.P. en/of U.N.A. in zee was gegaan. Nu zal de formateur de beide kleine coalitie-partijen natuurlijk vooraf met bepaalde garanties geruststellen. Doch men weet hoe het hiermede in de praktijk vaak gaat. Eerstens kan men van een komende vierjaarlijkse wetgevende periode niet alles gelijkelijk overzien. En vervolgens zal het machtige democratische blok bij tijd en wijle wel eens niet aan de bekoring kunnen weerstaan om het een en ander door te drijven wat nu eigenlijk helemaal niet in de kraam van de U.N.I. of de C.O.P. te pas komt. De democratische partijen hebben hun hulptroepen zeker nodig en zij weten dat zij daarvoor enkele concessies moeten doen. Doch men mag wel aannemen, dat zij zich bij de verwezenlijking van haar program toch ook weer niet te veel door de eisen van haar bondgenoten zullen laten leiden, om haar kiezers niet teleur te stellen.

De vraag dringt zich naar aanleiding van het vorige vanzelf op, wat de meerderheid waarop de toekomstige regering moet steunen, nu eigenlijk waard is. Is zij in werkelijkheid wel zo solied als zij er aan de buitenkant wellicht uitziet?

Het klinkt natuurlijk prachtig, dat van der Hoeven en Gerharts zich bij het democratisch blok aansluiten en er nu nog maar een regering geformeerd behoeft te worden om aan het werk te kunnen gaan. Maar een verstandig mens zal zich toch wel even afvragen waaruit die medewerking van Gerharts en van der Hoeven zal bestaan en wat zij in de praktijk zal gaan betekenen. Zijn er tussen het C.O.P.-program en dat der democraten als het gewed is, niet evenveel **verschillen als overeenkomsten! En wat gaat een man als Gerharts in het gezelschap van Yrausquin-Jonckheer-Lampe uitrichten?** Dezelfde Gerharts die in de verkiezingsstrijd de door de D.P. gepousseerde Abraham tot zijn tegenstander had?

Zal de mogelijkheid zich niet kunnen voordoen, dat Gerharts- van der Hoeven zich practisch bij de loyale oppositie van K.V.P. en U.N.A. zullen moeten aansluiten als zij het vertrouwen, dat hun kiezers in hen gesteld hebben, niet willen beschamen? Dat zal hun positie en die van het democratisch blok in zijn geheel vaak uiterst moeilijk en gecompliceerd maken en dat zal doorlopend conflict-stof aanvoeren binnen de muren van dit onevenwichtig opgetrokken meerderheidsfort. Conflictstof waarin de oppositie zal trachten het lont te steken.

Het zou interessant zijn te weten wat de U.N.I. en de C.O.P. tot het besluit bewogen kan hebben te samen met het democratisch blok de verantwoordelijkheid voor een komend bestuur op zich te nemen.

Is het de wens om door haar deelname aan de verantwoordelijkheid het bestuur direct te kunnen beïnvloeden? Is het haar opzet om bepaalde eigen verlangens meer kracht te kunnen bijzetten? Is het de zorg om de moeilijke situatie die zal ontstaan wanneer geen regering mogelijk blijkt en de Antillen het met een zoutloos extra-parlementair kabinet moeten doen, of wanneer nieuwe verkiezingen moeten worden uitgeschreven? Is het vrees voor eigen bestaan, dat gevaar kan lopen wanneer het kiezersvolk opnieuw uitspraak zal moeten doen? Is het de keuze tussen twee kwaden. Het ene de slechte indruk die een coalitie met de democraten op velen harer kiezers zal maken, doch de mogelijkheid het democratisch bewind te kunnen beïnvloeden. Het andere de kans door nieuwe verkiezingen geheel van de kaart geveegd te zullen worden en dan niets meer tegen de wassende democratische vloed te kunnen uitrichten?

Wie zal het zeggen! De toekomst zal uitwijzen of de stap, die U.N.I. en C.O.P. gezet hebben, een goede geweest is. Een goede in haar eigen belang en in dat der Nederlandse Antillen.

Liberalen winnen verkiezingen in Uruguay

Montevideo. — In Uruguay zijn gisteren algemene verkiezingen gehouden, die door de liberale (de regerings-) partij zijn gewonnen. Deze partij kreeg de absolute meerderheid in de volksvertegenwoordiging.

Paus moet rust houden

Vaticaanstad. — Naar men aanneemt kreeg Z.H. de Paus het advies deze week rust te houden, daar de maagziekte, die reeds eerder zijn leven in gevaar bracht, zich wederom deed gevoelen. Hoewel steeds de strikste geheimhouding omtrent de gezondheidstoestand van de Heilige Vader in acht wordt genomen, meent men dat hij lijdt aan een reactie op de behandeling met levende cellen, die hij periodiek dit jaar onderging.

Zie ginds komt de stoomboot......

Spaanse dignitaris zet voet op Curacaose bodem

Officiële ontvangst ten gouvernementspaleize

Willemstad. — De dag van Zaterdag staat in de duizenden kinderharten gegrift als een historische, want later zullen de kinderen van die dag vertellen, dat de Goed Heilig Man met een voortreffelijke sleep van zwarte pieten — zeven in getal — voet op Curaçaose bodem zette om temidden van een vrolijke schare kinderen enige uren te kunnen vertoeven. En het heeft de Sint, die de sporen van een lange en onstuimige zeereis niet heeft kunnen verbergen toch goed gedaan de met veel gevoel voor harmonie en rhythme voorgedragen Sinterklaas-hymnes te kunnen aanhoren.

Ondanks de jaren nog rap ter been

Een woord van bijzondere waardering had de goede Sint over voor de mannen van Dimmendaal, die de „blijde incomste" van „Sinniklaas" meer muzikale luister bijzette. Zoals Z. Exc. Gouverneur mr Struycken woorden van waardering had voor het bestuur van het ANV, die de ontvangst regelde van de Spaanse Dignitaris en voor Sinterklaas zelf, die ondanks het rijpen der jaren blijk gaf zich immer in een verjongd hart te mogen verheugen. En dat Zijne Eerwaardige Sint in Hoogstderzelver persoon en in vol ornaat toch nog rap ter been was, bleek wel uit de forse tred, waarmede hij de trappen van het bordes van het Gouvernementspaleis besteeg.

Hij moest ook acrobatische toeren verrichten om temidden van een laaiende bongerd van jeugdigen naar het postkantoor zich een weg te banen om uiteindelijk in de Curomstudio acte de présence te geven voor de jeugd, waarbij hij van het moderne communicatiemiddel bij uitstek, de aether, vermanende woorden richtte tot al diegenen, die deze verdienden.

Spontaan karakter

Was de ontvangst ten gouvernementspaleize min of meer officieel, dit deed niets af aan het spontane karakter, waarmede de aanwezige kinderen in het Gouvernementshuis de Sint — uiteraard met behoud van het ontzag voor Sint Nicolaas' trouwe paladijnen, de zeven pieten — bejubelden.

Voor het postkantoor was het een drukte van jewelste, de politie had de handen vol werk om het verkeer in goede banen te leiden en de mensen uit elkaar te houden, teneinde de Goed Heilig Man in de gelegenheid te stellen de Curom-studio's te betreden. Bij de ingang van Curom-studio werd hij hartelijk verwelkomd door de programmaleider van de Curom, Wim P. G. Stokla en de heer F. Visser, die in de stoet meereed in zijn functie als ANV-bestuurslid. De stoet van Sintnicolaas werd gevolgd door de zogenaamde praalwagens, een experiment, dat naar ons inziens niet geslaagd te noemen is.

Ook langs de route, die de Sint na aankomst op Curaçao en bezoek aan het Paleis door de stad maakte, waren vele belangstellenden tesamen gestroomd om de Sint de nodige eerbewijzen te geven. Het vriendelijk uiterlijk van de Sint moge weliswaar menig stout en zoet niet hebben geimponeerd, de Zwarte Pieten hebben het decorum weer weten op te halen.

Zoals bekend zal Sinterklaas Woensdag 14.30 uur recipieren in Roxytheater, het belooft een groots feest te worden dat kon slagen dank zij de medewerking van zo vele vriendelijke harten en handen. Er wordt ons verzocht te publiceren dat kaarten voor deze echte Sintnicolaasmiddag verkrijgbaar zijn bij de navolgende adressen:

Boekhandel Salas, Boekhandel Otrobanda, La Maravilla, El Louvre, de Emma- Wilhelmina- Hendrik- en Mahaaischool.

Aankomst op Curaçao, voorwaar een historisch moment. Omringd door vele kinderen schrijdt Sinterklaas en zijn gevolg door een ere-haag van kinderen, gevormd door Villa Maria. De heer W. Meyer, bestuurslid van het ANV, was eveneens aanwezig om namens het ANV Sinterklaas welkom te heten op Curaçaose bodem. Spoedig schalde het „Sinterklaas kom binnen met je knecht" door de lucht.

Recht tot 't hart

— Ergens moeten in het leven nu eenmaal schaduwen zijn.

Digne. — Gaston Dominici heeft vanochtend hoger beroep aangetekend tegen het tegen hem uitgesproken doodvonnis.

Strijd om de kalkoenen

DWS kerstbouten wedstrijden hebben geanimeerd verloop

Willemstad. — Zaterdagavond heerste er in Trianon een gezellige stemming. De biljartclub D.W.S. zette nl. zijn jaarlijkse kerstboutenwedstrijd voort. Er was veel animo voor deze wedstrijden en er werd, ook door de dames, met veel enthousiasme gespeeld. Met het eigenlijke biljarten hebben deze spelen niets te maken, maar de meeste spelen werden wel op het biljart uitgevoerd.

Bij de verplichte spelen, die iedere deelnemer moeten spelen, noemen wij Grote Brug, kegelstoten, vlotbrug. Ook Uw verslaggever werd uitgenodigd, om zijn krachten, in mededinging met de andere deelnemers op de verplichte spelen, te beproeven. Tot zijn eigen grote verwondering haalde hij tot nu toe het hoogst aantal punten en komt dus misschien in aanmerking voor een vette en welgestelde kalkoen. En hij maar hopen, dat er niemand hoger zal spelen.

Met het geweerschieten, een der vrije spelen, was hij niet zo gelukkig, maar schoot telkens mis. De enige die op hem raak schoot, was de papegaai van Trianon, die een geurig visitekaartje op zijn jasje deponeerde. Zo ziet U, dat de journalistiek ook gevaren in zich bergt.

Ook de vrije spelen o.a. roulette, biljart, cirkelstoten, kleine brug, speerwerpen, sjoelbak, pistoolschieten, dayswerpen, geweerschieten en kurkstoten werden zeer druk beoefend en wij hoorden menige kreet van bewondering, als een zeer goed gespeelde stoot of worp zijn doel bereikte. Al met al was het een gezellige avond in Trianon en wij zien reikhalzend uit naar 18 December, waar des avonds om 8 uur in Trianon de prijzen aan de winnaars uitgereikt zullen worden, terwijl na de prijsuitreiking de „Estrellas del Caribe" er zorg voor zal dragen, dat de benen op de dansvloer gestrekt kunnen worden.

J. v. d. Zwan ongedeerd

's-Gravenhage. — Aan boord van de „Los Angelos", die Zaterdag brandende de haven van Brest binnenliep, bevonden zich o.a. de heer en mevrouw J. van der Zwan, secretaris van de directie van de N.V. C.P.I.M. Naar uit Brest wordt vernomen, zijn beiden ongedeerd. Het schip had brand in een van de ruimen. Zondagavond maakte het schip een slagzij van 12 graden.

Santa Paula komt Vrijdag

Willemstad. — Het ss Santa Paula van de Grace Line is met een halve dag vertraging uit New York vertrokken en teneinde deze in te halen is besloten het schip eerst L Guayra en Pto. Cabello te laten aanlopen. Volgende week arriveert de Santa Paula op Curaçao derhalve op Vrijdag, 3 December, in plaats van Dinsdag als gewoonlijk. De aankomsttijd, behoudens onvoorziene omstandigheden, is 6 uur 's morgens en vertrek om 2 uur 's middags met bestemming Cartagena en New York.

Met Cultureel Centrum in het Maria Congres

Willemstad. — Het Cultureel Centrum Curaçao, dat nog steeds pretendeert het hele culturele leven van ons eiland te vertegenwoordigen, pleegt maandelijks een agenda uit te geven, waarin letterlijk ieder vergaderingetje, al is zij nog zo onbelangrijk, wordt opgevoerd, om het hele verenigingsleven van Curaçao te waarschuwen: die en die avonden zijn bezet: houdt daar rekening mede. Dezer dagen ontvingen wij wederom deze agenda.

Geen spoor van het Maria-Congres! **Wij hebben bij het algemeen secretariaat van het Congres geïnformeerd of wellicht vergeten was de aandacht van het bureau van het Cultureel Centrum Curaçao op die belangrijke gebeurtenis te vestigen. Het secretariaat deel de ons echter mede, dat dit reed enige weken geleden is geschied. Bovendien hebben wij verleden week Zaterdag in een zes-kolom-opmaak reed de hoogtepunten van het Congres medegedeeld.**

Bij het C.C.C. stelt men zich klaarblijkelijk op het standpunt, dat de verenigingen en kranten, die haar bulletin toegezonden krijgen — à raison van ƒ 1,50 per jaar — zulke onbelangrijke zaken als Roomse vergaderingen over het hoofd mogen zien.

Doch wij vinden in het Bulletin van het C.C.C. toch iets van het Maria-Congres: het wagenspel Mari di Malpais onder de regie van de heer Van Ulsen van het C.C.C. Kijk, dachten wij, dat heeft men dus niet over het hoofd gezien. Tot onze stomme verbazing echter werd dit aangekondigd op 19 December, in plaats van in de Congresweek. Ook daarover hebben wij het secretariaat om inlichtingen gevraagd. Ons blijkt nu, dat inderdaad tal van moeilijkheden zijn gerezen van het ogenblik af, dat dit wagenspel in het kader van het Maria-Congres werd geplaatst. Het secretariaat van het Congres heeft deze moeilijkheden een voor een opgevangen: moeilijkheden met de décors, moeilijkheden met de plaats, waarop de voorstellingen moesten plaats vinden, moeilijkheden met betrekking tot de wagen, waarop het spel moet worden gespeeld. Het was alsof Moenen (de duivel uit „Mariken van Nieumeghen") zelf ermede speelde. Telkens wanneer er een moeilijkheid was overwonnen, dook er weer een nieuwe op. Het Bulletin van het C.C.C. verduidelijkt ehter veel. Het heeft voor het C.C.C. blijkbaar al van den beginne af aan vastgestaan, dat een culturele manifestatie, waaraan het deel zou hebben, al was het slechts door het afstaan van zijn regisseur, niet zou worden gevoegd in het kader van een zo Roomse zaak als een Maria-Congres.

Het secretariaat van het Maria-Congres kon ons niets mededelen omtrent de juiste datum, waarop het wagenspel wordt opgevoerd; officieel i de datum nog steeds 3 December; men heeft nog geen definitief bericht van uitstel gekregen.

Afscheid van echtpaar in 't (KLM) Hol

Willemstad. — Tijdens een feest, dat Zaterdagavond spontaan door de leden van de KLM-vereniging „de West" was georganiseeerd, werd door een zestigtal KLM-ers afscheid genomen van de steunpilaren van de vereniging, de heer en mevrouw A. in 't Hol, die volgende week naar Holland zullen repatriëren.

De eerste spreker die van zijn waardering deed blijken voor het vele werk, dat het scheidende echtpaar voor de vereniging had verricht, was de vicevoorzitter de heer B. Lugten. Hij memoreerde enkele feiten uit de geschiedenis van de club, waarin de heer 't Hol acht jaar lang bestuursfuncties heeft bekleed. Als oud voorzitter van de KLM vereniging sprak vervolgens de heer R. van Haaren (LRD), die vier jaar lang de steun van vice-voorzitter 't Hol had genoten. Nadat nog enkele sprekers spontaan en à l'improviste de verdiensten van het echtpaar 't Hol hadden gereleveerd, besteeg de heer 't Hol zelf het spreekgestoelte om in enkele rake zinnen het bijeengekomen gezelschap voor de grote opkomst, de vriendelijke woorden en de bijzonder prettige samenwerking in de afgelopen jaren die hij nimmer zal vergeten, bedanken. De hartelijk gemeende woorden gingen vergezeld van een stoffelijk blijk van aandenken in de vorm van een Perzisch tapijt, waarvoor de heer 't Hol hartelijk bedankte. Daarna zette de heer in 't Hol zich achter zijn vertrouwd klavier en leidde vervolgens de promenade, die de vrolijke aanvang vormde voor een feest, dat tot vroeg in de ochtend voortduurde.

Mishandeling

De heer E.B.S. deed aangifte van mishandeling tegen J.G.E. Deze zou tijdens een twist een stuk ijzer hebben genomen en hiermee op de pols van S. hebben geslagen. E. bekende het gedaan te hebben en is ingesloten.

WEST-END.

„Le plaisir", 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:

„Huracan Ramirez"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:

„Miraclo a Milano"; 19.00 en 21.00 uur

Caribe

„Tico, tico no fuba"; 20.00 uur

REX:

„Appointment with danger"; 20.00 uur

ROYAL:

„Affaires of Dobbie Cille"; 20.00 uur

Theater Suffisant:

„The lusty men"; 20.00 uur.

APOTHEKEN.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central; Bredestraat 45, tel 3281, in Punda door Botica Popular, Columbusstraat 15. tel: 1269.

WIT GELE KRUIS:

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Agtmaal, Nieuwindtstraat 22a tel: 3773.

Waterpolocompetitie

Spanning tussen Robben en Asiento om de leiding

Emmastad. — Gisterochtend vond bij stromende regen in het Zwembad Rust en Burgh de competitiewedstrijd tussen Asiento-C en Marine Basis plaats. De regen heeft echter geen spelbreker kunnen zijn en al was dan de scheidsrechter, de heer H.W. Hofland, in een paar minuten tot op zijn huid toe nat, de wedstrijd zelf heeft hier niets onder te lijden gehad.

Helaas kon de ontmoeting tussen Robben-B en Mariniers Suffisant geen doorgang vinden, waardoor het programma nu iets achter komt.

"Toffie" Hofland heeft zich echter niet laten kennen door de regen en na afloop van de competitie-wedstrijd leidde hij gemoedereerd nog een onderlinge vriendschappelijke wedstrijd.

De ontmoeting tussen Asiento-C en de Marine Basis gaf weinig strijd te zien. Asiento-C, waarin verschillende spelers uit het eerste 7-tal van Asiento spelen, hadden met de ploeg van de Marine Basis weinig moeite.

Keer op keer schoten zij door de zwakke verdediging van de Marinemannen heen, waar alleen aanvoerder Rijkers menigmaal een groot struikelblok bleek en hierdoor speciaal opviel. Bij Asiento-C vielen de jeugdige spelers Anton Becker en Bart Visser in het oog. Het samenspel van de Marine Basis was bij deze wedstrijd beter, maar door hun slechte afdekken wist Asiento-C in de eerste helft negen maal te scoren.

De tweede helft kamen de Basismannen meer in de aanval, waarbij Rijkers de eer voor zijn ploeg redde en keeper Duits het nakijken gaf. De dekking in hun achterhoede bleef echter slecht, waarvan Asiento-C rijkelijk gebruik maakte. Nog vier maal zag keeper de Rode de bal achter zich in het net verdwijnen, waarvan het tiende doelpunt wel zeer noodlottig was. Bij het uitgooien kreeg keeper De Rode namelijk de bal niet goed onder controle, waardoor deze achter hem in het doel verdween.

Met een einduitslag van 13-1 toonden de Marinemannen zich echter sportieve verliezers.

De competitiestand is na deze wedstrijd weer enigszins gewijzigd en werd Marine Squadron door Asiento-C van de vierde plaats verdreven.

Hiermee vormt Asiento-C een gevaarlijke bedreiging voor Robben-B, die reeds eerder een plaats op de ranglijst zakte.

Robben-A staat nu bovenaan met een beter doelgemiddelde, waarna Asiento-A met evenveel punten volgt en ongetwijfeld zal trachten hier verandering in te brengen. Ook in de onderste regionen zal nog danig gestreden moeten worden, nu Marine Basis steeds beter gaat spelen en tegen meer gelijkwaardige tegenstanders zeker nog een kans krijgt.

In de komende weken gaat het dus aan spanning in deze halve waterpolocompetitie niet ontbreken.

De competitie wordt Donderdagavond om 20.00 uur in het Rifzwembad voortgezet, waar tevens scheidsrechter M. R. Zadel, die binnenkort gaat repatriëren, de volgende ontmoetingen als afscheidswedstrijden zal leiden:

Robben-B tegen Mar. Suffisant, Robben-A tegen Asiento-A (dames) en Marine Basis tegen Asiento-B.

De competitiestand per 28-11-'54 luidt thans als volgt:

	ges.	gew.	ver.	gel.	ptn.	gem.
Robben-A.	4	4	0	0	8	33-8
Asiento-A	4	4	0	0	8	25-7
Robben-B	4	3	1	0	6	29-12
Asiento-C	4	2	2	0	4	23-11
Mar.Squad.	4	1	2	1	3	12-20
Mar. Suff.	2	0	1	1	1	4-10
Asiento-B	3	0	3	0	0	10-19
Mar. Basis	5	0	5	0	0	7-56

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 19 November 6.163.000 vaten tegen 6.165.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Huldiging Braam

Surinamers willen straat vernoemen naar Shon Cai Winkel

Willemstad. — Zaterdagavond bracht de Surinaamse gemeenschap aan de gekozen Statencandidaat H. L. Braam in het gebouw van de Centro Democratico een ovationele hulde. Ruim 1000 aanwezigen gaven acte de présence om de heer Braam de hand te drukken als appreciatie voor het vele werk, dat hij heeft verricht.

Tijdens de feestavond, die een geanimeerd karakter droeg, deelde de heer Th. Comvalius, voorzitter van de SPKS onder andere zijn standpunt uiteen m.b.t. de door de Staten van Suriname aangenomen motie om straten in Paramaribo te vernoemen naar R.T.C.-delegatie-voorzitters. Onder luid en langdurig applaus verklaarde de heer Comvalius, dat, indien men straten naar verdienstelijke personen wil noemen, men dan voor wat de Nederlandse Antillen betreft, geen personen naar voren moet schuiven, die de Surinamers niet sympathiek zijn. In dit verband lanceerde hij de naam Shon Cai Winkel (applaus). Spr. annonceerde voorts, dat binnenkort lijsten zullen circuleren, teneinde die, met handtekeningen te voorzien, op te zenden aan de Surinaamse Landsregering ter ondersteuning van deze actie.

Komen wij op de huldiging terug, dan is het woord gevoerd door de heer Smits, voorzitter van het Huldigingscomité, Th. Comvalius, voorzitter van de SPKS, die het doel van de avond uiteenzette, E. Jonckheer, voorzitter van de DP, die de Surinaamse gemeenschap verzekerde dat de DP zou blijven opkomen voor haar belangen. De heer H.L. Braam hield daarna een uiteenzetting over de laatste verkiezingen en dankte voor het vertrouwen dat men in hem gesteld had.

Hem werd enkele bloemstukken overhandigd, alsmede een passend geschenk voor zijn echtgenote, die door ziekte verhinderd was in de hulde van haar man te delen.

De heer Alb. Gomez dankte namens de wijkmeesters. Voorts was er nog declamatie en zang (mevr. Foncée met guitarbegeleiding van de heer Goveia), waarna het officiële gedeelte geëindigd was en het Sexteto Gomez voor de dansmuziek zorgde.

De Surinaamse vertegenwoordiger een politieke figuur?

JPF-bestuur neemt stelling tegen SPKS

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

In „De Tijd" heeft er over de vertegenwoordiging in de Antillen een redactioneel artikel gestaan, dat door de „Amigoe di Curaçao" werd overgenomen. Nu deed zich het vreemde verschijnsel voor dat het artikel in de Amigoe voorzien was van een naschrift, klaarblijkelijk afkomstig van het Bestuur der SPKS.

Wij achten het wel wenselijk ook onze visie op deze kwestie te geven. Opvolgende JPF-Besturen hebben er reeds langer dan 8 jaar — dus nog vóór de oprichting van de SPKS — bij het Gouvernement van Suriname op aangedrongen een Surinaamse vertegenwoordiger hier aan te stellen. Zolang deze Vertegenwoordiger ontbrak werd het werk gedaan door onze Bestuursleden en nadat de JPF-Voorzitter door de Gouverneur van Suriname was aangewezen als de Vertrouwensman, werd het werk voornamelijk door hem gedaan.

Toen begin 1954 de Regeringsraad van Suriname onze Voorzitter erkende als de Vertegenwoordiger van de Surinamers in de Nederlandse Antillen, betekende dit voor ons een belangrijke mijlpaal, maar nog niet de bekroning van ons streven, omdat wij steeds zullen blijven aandringen op de aanstelling van een Vertegenwoordiger van Suriname. Maar toch waren wij de R.R. van Suriname zeer erkentelijk voor deze geste, omdat hierdoor het werk van onze Voorzitter werd vergemakkelijkt, daar zij thans gedragen wordt door het officiële cachet door de Surinaamse Regeringsraad aan deze Vertegenwoordiging gegeven.

Prompt is de SPKS toen met ingezonden stukken komen aandragen. De Voorzitter van de R.R. in Suriname heeft toen heel duidelijk te kennen gegeven dat hij het onjuist acht deze kwestie in de pers te behandelen en dat dit thans weer gebeurt getuigt dan ook van weinig goede smaak, om het zacht uit ted rukken.

De vraag rijst, waarom van SPKS-zijde zo'n bezwaar bestaat tegen de persoon van Voorzitter Th. Simoons. Het antwoord is eenvoudig dat men behalve zeggenschap in die vereniging ook nog leiding wil geven aan JPF, teneinde zijn politiek doel met minder moeite te kunnen bereiken.

Hiertoe werd eerst aangevoerd dat Voorzitter Simoons reeds te lang met de leiding van JPF was belast. Tot tweemaal toe werd daarom een in SPKS-kringen vooraanstaand Surinamer als tegen-candidaat geplaatst en tot tweemaal toe hebben de JPF-leden op besliste wijze van hun voorkeur voor de heer Simoons als Voorzitter blijk gegeven. Toen dit bezwaar dus niet langer houdbaar was begon de SPKS hem te verwijten een vriend van de NVP te zijn en het zelfs zodanig te stellen dat hij JPF naar de NVP toedreef en dus politiek gesproken linea recta inging tegen de wens van de grote meerderheid der Surinaamse kiezers op Curaçao.

Als Antilliaanse kiezer is de heer Simoons volkomen vrij te bepalen, welke politieke richting hij wil aanhangen. Hem in dit opzicht enig verwijt te maken is absurd en volkomen in strijd met de democratische beginselen.

Wanneer met dit verwijt wordt bedoeld dat de heer Simoons als *Voorzitter* van JPF deze vereniging of als *Vertegenwoordiger* de Surinaamse gemeenschap op Curaçao in de richting van een bepaalde politieke groep drijft, dan rest ons slechts te verklaren, dat hiervan *nimmer* iets gebleken is en dat deze bewering dan ook met beslistheid als onjuist moet worden gekwalificeerd.

De JPF-leden hebben bij de verkiezingen op zo overduidelijke wijze te kennen gegeven, dat het afwijzen der tegen-candidaten geschiedde, omdat zij de vereniging JPF politiek-neutraal wensen te houden en zelfs een bepaling in het Huishoudelijk Reglement doen opnemen, die dezelfde strekking heeft, dat de heer Simoons reeds op grond hiervan bewust moet zijn van het feit, dat hij voor JPF als Voorzitter onaanvaardbaar zou zijn, mocht zulks door hem worden geprobeerd.

Juist door zijn neutrale houding heeft de heer Simoons van regeringsfunctionnarissen en ambtenaren — ongeacht hun politieke overtuiging — steeds de meest welwillende medewerking gehad, heeft hij zich kunnen wenden tot alle leden van het Bestuurscollege van Curaçao, waarin ook de D.P. vertegenwoordigd is.

Een beschuldiging als zou de heer Simoons zich met de interne Curaçaose politiek inlaten, eist niet alleen „wat velen vonden", maar een duidelijk bewijs. En dit bewijs juist blijft de redactie van „De Tijd" ons schuldig. En laten wij elkaar toch maar goed begrijpen: die „velen" en „men" komen uit dezelfde bron voort.

Er is iets zwaks en ondoeltreffend in de argumenten waarmede men de heer Simoons en over diens rug heen JPF, te lijf gaat.

Het artikel gaat uit van het feit, dat het democratisch is om met de meerderheid te doen uitmaken wat of er gebeuren moet. Maar deze meerderheid geldt altijd voor een bepaalde gemeenschap, hetzij een [illegible] zij een volk. Welnu, de Surinaamse Regerings is op volkomen democratische wijze na verkiezing van de Staten van Suriname, gevormd. Zij weet bovendien een geweldig aantal kiezers achter zich. De beslissing die zij genomen heeft ten opzichte van de Vertegenwoordiging in de Nederlandse Antillen is, juist met een redenering als die van de Redactie van de Tijd, alswel van de SPKS, onaanvechtbaar. Het artikel schiet dus volkomen zijn doel voorbij.

Wij willen bovendien opmerken, dat er iets onbehoorlijks is in het optreden van de SPKS, die met specifiek interne kwesties van Suriname, zich op een dergelijke manier inlaat. Het heeft ook veel van het wervende kind dat maar ligt te blèren, omdat het zijn zin niet krijgt.

Te willen veronderstellen, dat de heren Simoons en De la Fuente om zuiver politieke gronden gekozen werden — op goede voet staan met dr Da Costa Gomez en diens politieke aanhang — is uitgesproken dom. Dat riekt naar een miskenning van goed inzicht bij de Surinaamse Regering. Er zit in onrijpheid van het politiek instinct en de aanmatiging van politieke ervaring.

Bestuur JPF

Sint Nicolaas kijkt met belangstelling uit het venster van het Gouvernementspaleis, hij kon ervaren, dat zijn aankomst door duizenden kinderen werd bijgewoond. Z. Exc. Gouverneur mr Struycken en Gezaghebber M.P. Gorsira waren eveneens ten paleize aanwezig om de hoge autoriteit te verwelkomen. Michiel Struycken kijkt nog even snel op zijn blaadje papier voor het zingen van een Sinterklaasliedje. Want de Sint — als een echte musicoloog — waardeert de Sinterklaas liederen niet alleen qua „volume", maar ook qua „techniek" en „dictie". En naar deze maatstaven beloont Sinterklaas het lied.

De Heer en Mevrouw

C. WHITFIELD-CONRADUS

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

SHERWIN MARIANO THOMAS

Willemstad 28-11-54.

Wat hebben de Russen uitgevonden?

Niet alles eisen zij ten onrechte voor zich op

Herovering van het verleden

Er gaat nu al jaren lang geen week voorbij of de Moskovische pers eist voor de een of andere Russische geleerde de eer op een uitvinding te hebben gedaan, die tot dan toe aan een Westerse geleerde werd toegeschreven. In 1945 werd door de Russen voor het eerst een dergelijke lijst van uitvindingen gepubliceerd. Het document werd uitgegeven door de VOKS, de Sovjet Maatschappij voor Culturele Betrekkingen met het Buitenland, en was speciaal bestemd voor de buitenlandse propaganda. Het bevatte reeds een belangrijk gedeelte van de meest beslissende technische verworvenheden van onze eeuw. Sedert 1945 is de lijst echter aanzienlijk uitgebreid. Nog onlangs hebben de Russen de uitvinding van de helicoptère voor zich opgeëist. Volgens het blad van het Russische leger, „De Rode Ster", is de eerste helicoptère, die werkelijk functionneerde, in 1754 uitgevonden door een Russische geleerde Mikhail Lomonossov.

De publieke opinie in het Westen ontvangt ieder nieuw Russisch uitvindersbericht met een sceptische glimlach. Dit scepticisme blijft overigens niet beperkt tot het Westen. Achter het IJzeren Gordijn probeert men de moeilijkheden te overwinnen door te lachen om de onderdrukker. Uit dit gebied stamt de volgende geschiedenis, die door een vluchteling werd verteld:

— Heb je vandaag de Pravda gelezen?

— Neee, waarom?

— Het blad beweert, dat de twee eerste mensen die er in geslaagd zijn het luchtruim te kiezen, Russen waren.

— Zo. En wie waren dat dan wel?

— Dedalov en Ikarov.

De ernstige toon van beschuldiging, waarmede de Russen hun aankondigingen bekend plegen te maken, verwekt natuurlijk hilariteit. Toch moet men oppassen, dat men niet al deze gevallen toeschrijft aan de kinderlijke behoefte, die eigen is aan simpele geesten, om in alles superieur te schijnen, zelfs waar dat per se niet het geval is. En het is vooral niet juist om vanwege bepaalde gevallen van pocherij, de vroegere of huidige prestaties van de Russische wetenschap te onderschatten. Ondanks de ideologische hinderpalen van allerlei aard, die de communisten het vrije onderzoek in de weg hebben gelegd, is het wetenschappelijk leven in de Sovjet-Unie op bepaalde gebieden zeer actief, voornamelijk op dat van de toegepaste wetenschap. Een recente studie van de Amerikaanse specialist, Eugène Rabinovitch (Chicago, gepubliceerd in het Weense tijdschrift „Zukunft" in December 1952) laat op dit punt geen enkele twijfel.

De opbloei van de wetenschap waarvoor de grondslag werd gelegd in de jaren 1935 en 1936, gaat gepaard met wat men zou kunnen noemen „de herovering van het verleden". De geleerden, die werkzaam zijn in een van de ongeveer 3500 onderzoekingscentra (die overigens niet allen van gelijke kwaliteit zijn) trachten aan te knopen bij de seculiere tradities van de Russische wetenschap. Sedert enige tijd worden zij hierin aangemoedigd door de autoriteiten.

Het hoort niet meer tot de goede gebruiken om, zoals de oude „sectarische" bolsjewieken deden, alles wat vóór de revolutie tot stand was gebracht, te beschouwen als het werk van de reactie" en dus als waardeloos. Deze geschiedopvatting wordt tegenwoordig als te simplistisch van de hand gewezen. De huidige generatie maakt onderscheid tussen „het werk van het Russische volk" en „de Tsaristische instellingen", welke laatste alleen als reactionnair worden beschouwd. Dit onderscheid, dat alleen bedoeld is om tegemoet te komen aan de nationale eigen-liefde van de Russen, werd kort voor de tweede wereldoorlog de Russische propaganda binnengevoerd. Stalin wenste de volksbasis van het sovjet-regiem te verruimen en aarzelde daarom niet om ten bate van zijn eigen politiek het patroittisme uit te buiten, dat het Russische volk is aangeboren.

Betrekkelijk isolement

Ook het betrekkelijk isolement, waarin de Russische geleerden zonder direct en voortdurend contact met hun Westerse collega's moeten werken, verklaart bepaalde overdrijvingen. De Sovjets schijnen somtijds te vergeten, dat de wetenschap voor alles een internationaal karakter heeft en dat wetenschappelijke ontdekkingen met elkaar verband houden of nagenoeg tegelijkertijd tot stand komen, zodat het vaak moeilijk is de prioriteit aan deze of gene onderzoeker of geleerde toe te kennen ten koste van een ander.

Zo eisen bv. de Russen de ontdekking van de Zuidpool op voor hun landgenoot, kapitein Von Bellinghausen. In het begin van de 19e eeuw togen zeevaarders van verschillende naties — onder wie de Rus Von Bellinghausen — op zoek naar het geheimzinnige gebied. Von Bellinghausen kwam in 1821 de sloep Hero tegen, waarvan de kapitein, Nathaniel Palmer uit Connecticut op zeekalverenjacht was. De jonge Amerikaan vertelde de Russische ontdekkingsreiziger over het gebied, dat hij ontdekt had. „Noble boy", riep Von Bellinghausen uit, „ik zal het land naar jou noemen: Palmers Land". De Russisch-Amerikaanse rivaliteit bestond in die tijd klaarblijkelijk nog niet Von Bellinghausen gaf een ander eiland de naam van zijn vorst, Alexander I. Pas in 1840 stelde echter de expeditie van Charles Wilkes definitief vast, dat Palmers Land werkelijk deel uitmaakte van het vasteland.

Wat betreft zekere technische ontdekkingen blijkt, dat er vaak eeuwen verlopen tussen het tijdstip, waarop een idee is ontstaan en dat waarop het werd uitgevoerd. Ook zijn er losse ontdekkingen, die niet van invloed zijn op latere ontwikkelingen. Neem bv. de helicoptère: De Russen pretenderen, dat Lomonossov het project ontwierp in de 18e eeuw. Dit is niet onjuist. Maar het is even juist, dat Leonardo da Vinci bijna twee eeuwen eerder eveneens een helicoptère voor ogen had, die echter pas werkelijk werd gerealiseerd in onze dagen. Wil dat nu zeggen, dat Lomonossov geen groot geleerde en geen groot uitvinder is geweest? Helemaal niet.

Alleen al de ontdekking van de wet van het behoud van de arbeidskracht, een volle eeuw voor de Duitse geleerden Mayer en Helmholz, aan wie men haar over het algemeen toeschrijft, is voldoende om aan deze geleerde de erkentelijkheid van de beschaafde wereld te verzekeren.

Bijdragen tot de vooruitgang

Gedurende de laatste twee eeuwen heeft de Russische wetenschap krachtig bijgedragen tot de vooruitgang. Wij behoeven er slechts aan te herinneren dat men aan de Rus Lobatchovski de grondbeginselen dankt van de niet Euclidische geometrie en dat een Rus Mondelev het periodiek systeem der elementen heeft ontdekt. De biologie dankt aan Russische onderzoekers de ontdekking van het bestaan van virussen, etc., etc. Ook moet men de belangrijkheid niet onderschatten van de onderzoekingen van Mitchourine.

Wanneer men dit eenmaal heeft vast gesteld, constateert men echter ook dat een groot deel van de Russische beweringen de toets der critiek niet kan doorstaan. Wij hebben een schema opgesteld van de belangrijkste ontdekkingen, die de Russen de laatste jaren voor zich hebben opgeëist. Het schema noemt de betwijfelde uitvinding en de datum, waarop zij door de Russen gedaan zou zijn. Wij hebben aan elke bewering opmerkingen toegevoegd, die de mening weergeven van wetenschapsmensen welke wij hebben geraadpleegd en wier objectiviteit in deze boven elke twijfel verheven is.

„Wahrheit und Dichtung"

Uitvinding	Naam van de vermeende Russische uitvinder en datum van de „uitvinding"	Opmerkingen
Cellulaire structuur van levende organismen	Pavel Goryaninov (1837)	De eerste, die deze hypothese heeft geformuleerd, was Roger Bacon in de 13e eeuw.
Vitaminen	Polotevnev en Monoseiev (1875 en 1882)	Twijfelachtig. Het principe van de vitaminen was reeds in de 18e eeuw bekend. Het woord is afkomstig van de Duitser Funk (1913).
Werking van novocaïne op verstopte weefsels	Dr Vichnevsky	Juist.
Hoornvliestransplantatie	Dr Filatov (en niet de Brit dr Jillis)	Juist.
Asterograaf (toestel om hemellichamen te fotograferen)	Prof. Ponomarev uit Leningrad (1939)	Juist.
Metallografie (het bestuderen van de staalstructuur onder een microscoop)	Pavel Anossov (1831). Deze zou de Engelsman Henry Sorby 35 jaar voor zijn geweest.	Onjuist. Reeds aan het eind van de 18e eeuw heeft men staal onder een microscoop bestudeerd.
Cement	Egor Tcheliev (1825)	Onjuist. De Romeinen beschikten reeds over voortreffelijk cement.
Eerste peillood om grote diepten van de zee te meten	Tsaar Peter de Grote (17e eeuw)	De Inca's hadden dit al minstens 1000 jaar v. Chr.
Eerste schema voor een onderzeeër	Efim Nikonov (1724)	Leonardo da Vinci had er reeds eerder aan gedacht.
Tractor op rupsbanden	Feodor Blinov, een boer, die zich door zelfstudie ontwikkeld heeft (1878)	Onjuist. De Fransman Cuniot was hem in 1796 reeds voor.
Eerste Zeppelin	Stephan Kostovitch (van afkomst Hongaar) (1893 te St. Petersburg)	Onjuist. De Fransman Giffard bouwde in 1872 een bestuurbaar luchtschip.
Eerste watervliegtuig	Alex Mosjaisky (1911)	Onjuist. De gebroeders Wright waren onbetwistbaar de eersten.
Het beste infanteriegeweer ter wereld	Ontworpen door kapitein Serge Mosine (1890)	Iedereen heeft „het beste geweer" uitgevonden.
Tank	Maarschalk S. Bogdanov verklaart op 12-9-1951: De Russen en niet de Engelsen hebben de tank uitgevonden	Onjuist. H. G. Wells ontwierp in 1894 het idee van de tank.
Het eerste kanon	Onder Prins Dmitri Donskoï (14e eeuw)	Waarschijnlijk juist. De artillerie heeft altijd een beslissende rol gespeeld in de Russische krijgskunde.
De gloeilamp	A. N. Lodyguine Yablotchkov (1892)	Juist. Maar het peerlampje van Edison was de eerste electrische lamp met koolstaafjes.
Electromotor	Boris Yacobi (1830)	Onjuist. Ampère, rond 1805.
Zeemijn	Boris Yacobi (1854 te Kroonstad)	Juist.
Lange afstandstelefoon	Prof. Koesnetsev (1916 te St. Petersburg)	Onjuist. Siemens bracht al in 1890 een verbinding over een lange afstand tot stand.
Radio	Alex. Popov (1897)	Juist. Popov was iets eerder dan Marconi.
Radar	Alex. Popov (1897)	Al in 1886 heeft Henri Herz bewezen, dat electrische golven door ondoordringbare voorwerpen worden terrugekaatst.

Dertien doden bij vliegtuig ongeval

Leuven. — Dertien personen werden gedood, toen een Thunderjet-toestel vandaag op de eetzaal en een belendende ziekenboeg op het vliegveld van Bierset te pletter viel. Onder het puin werden dertien lijken te voorschijn gehaald. Men vreest dat er nog meer bedolven zijn.

Een foto in brons

Toen na de verwoestende slag om de Mount Suridachi op het eiland Iwo-Jima in de Pacific vier Amerikaanse mariniers de behaalde zege bevestigden door het hijsen van de Stars and Stripes op de top van de veel omstreden berg, was er een fotograaf in de buurt, die de onvergetelijke foto maakte, welke nadien in vrijwel alle periodieken en dagbladen ter wereld is verschenen als het symbool van de dagende vrijheid. Zó indrukwekkend was deze foto, dat aan de hand er van het voor Washington bestemde Oorlogsmonument van het Marine Korps der V. S. werd vervaardigd. Het standbeeld is thans te Washington onthuld door President Eisenhower.

500 arbeiders trachten ingesloten jongen uit tunnel te redden

Catania. — Een hoogleraar in de geologie heeft zich belast met de leiding van het reddingswerk, dat verricht wordt door 500 arbeiders, om een 24-jarige jongeman, die reeds drie dagen in een tunnel is opgesloten, te bereiken. Een 12 ton zware boor-installatie heeft een gat van 28 meter in de grond gegraven, maar men slaagde er niet in Antonio Peci, die bij het instorten van de tunnel door een lemen muur werd ingesloten, te localiseren. Volgens zijn kameraden bevond zich het slachtoffer zich ten tijde van het ongeluk aan het verre eind van de tunnel en zou hij door het instortende puin niet gedeerd zijn. Medische deskundigen zijn van mening, dat Peci het een week lang in zijn „graf van klei" zou kunnen uithouden, als hij niet gedeerd is.

Egypte wenst vrede met Frankrijk

Cairo. — Kolonel Gamel Abdel Nasser, premier van Egypte, heeft het staatsradiobedrijf te Cairo opgedragen zijn campagne tegen de Franse politiek in Noord-Afrika te matigen, zulks „teneinde premier Mendes-France in staat te stellen zijn beloften ten aanzien van Noord-Afrika waar te maken". Egypte wenst vriendschap met Frankrijk, maar niet „ten koste van de Noordafrikaanse broeders".

Weldra Amerikaans-Spaanse vlootmanoeuvres?

(Van onze correspondent in Spanje)

Uiteraard vormt in de Spaanse leidende milieux de vraag, of de uitslag van de op handen zijnde Amerikaanse verkiezingen een terugslag kan hebben op de verdere ontwikkeling van de Spaans-Amerikaanse samenwerking, voorwerp van enige speculatie. De tendenz te Madrid is om de kansen der democraten op een verkiezingszege hoger aan te slaan dan die der republikeinen. Dit gaat echter niet gepaard met grote bezorgdheid: men doet opmerken, dat Spanje zijn verknochte vrienden heeft zowel in de gelederen van de ene als van de andere partij, en dat beide partijen de samenwerking met Spanje aanvaarden als een onmisbaar onderdeel van de Amerikaanse buitenlandse politiek. De overeenkomsten van Madrid werden weliswaar gesloten en ondertekend onder het republikeins bewind van president Eisenhower, de onderhandelingen daartoe werden echter geopend onder het democratisch bewind van president Truman.

FRANCO betreedt grondgebied van de V.S.

Een bezoek aan de „Coral Sea"

De officiële Amerikaanse vriendschap met het Spanje van generaal Franco, zo verheelt men zich te Madrid niet, wordt in wezen bepaald door het Amerikaanse anti-communisme en door de strategische eisen van het Pentagon. Meer aandacht schenkt Madrid dan ook aan de naar het lijkt op verbetering der betrekkingen met het Westen en internationale ontspanning gerichte politiek van Moskou, dan aan de Amerikaanse verkiezingsstrijd. Het spreekt vanzelf, dat in de Spaanse commentaren deze nieuwe Moskouse politiek slechts verraderlijke tactiek en manoeuvres zijn.

Inmiddels heeft de Spaanse samenwerking met Amerika voor het Spaanse staats- en regeringshoofd een nieuw luisterrijk hoogtepunt opgeleverd. Sinds in Januari 1952 de zesde Amerikaanse vloot, — die welke permanent gestationneerd is in de wateren van de Middellandse Zee, — voor het eerst officieel en vriendschappelijk te gast was in een aantal Spaanse havens, zijn vele van die bezoeken gevolgd. Zij hebben thans regelmatig om de twee à drie maanden plaats en duren telkens ongeveer een week. Te Barcelona, Valencia, Malaga, Palma de Mallorca enz. vormen de Amerikaanse Jannen dan ook een chronisch onderdeel van het stadsbeeld; zij worden met grote welwillendheid door de bevolking behandeld en men noteert van hen nogal eens de verklaring, dat zij in geen haven-steden liever zijn dan in de Spaanse. Behalve dat zij hier uiteraard niet stoten op een door openlijke „ami-go-home" propaganda aangetaste mentaliteit, constateren zij, dat de zeemansgeneugten, wijn en alcoholica o.a. hier voor veel schappelijker prijzen te koop zijn dan in de Franse of Italiaanse havens. Het moet overigens de Spanjaarden in het algemeen worden nagegeven, dat zij er niet op de eerste en laatste plaats op uit zijn, buitenlandse touristen en bezoekers in de kortst mogelijke tijd en tegen de geringst mogelijke tegenprestatie uit te schudden.

Bij het jongste bezoek, dat een belangrijk onderdeel van de zesde Amerikaanse vloot aan Valencia heeft gebracht, is generaal Franco met grote plechtigheid door de commandant van de vloot, vice-admiraal Combs, aan boord van het vliegdekschip „Coral Sea" ontvangen. Op veertig mijlen buitengaats hebben generaal Franco — gekleed in de uniform van „capitán-general" van de Spaanse „armada" — en zijn gevolg, waaronder de Spaanse ministers van marine en luchtvaart, vervolgens aan boord van de Coral Sea vlootoefeningen bijgewoond, die, naar Amerikaanse officieren hebben verklaard, de grootste waren, ooit door de Amerikaanse vlootautoriteiten ter ere van een buitenlands staatshoofd georganiseerd.

Het Spaanse filmjournaal brengt dezer dagen in alle bioscopen des lands indrukwekkende beelden van de prestigeverhogende nieuwe episode uit de roemruchte carrière van De Caudillo onder de ogen van de bioscoopgangers, nadat natuurlijk de kranten er reeds vol van hadden gestaan. Deze gaven o.a. een persgesprek weer, dat de Caudillo na afloop van de oefeningen aan boord van de „Coral Sea" had toegestaan aan het zeer geringe aantal uitverkoren correspondenten van de Amerikaanse pers en redacteuren van de Spaanse. Het was, zo verklaarde generaal Franco ten antwoord op een vraag van een Amerikaans correspondent, inderdaad de eerste keer, dat hij aan boord was van een Amerikaans oorlogsschip. En op de vraag, of het eveneens voor de eerste maal was, dat hij aan boord was gekomen van een vliegtuig-moederschip, antwoordde Franco: „Ook is het de eerste maal, dat ik op een vliegtuigmoederschip ben". Na dit rondborstig antwoord op een misschien wat onbescheiden vraag, verklaarde Franco het personderhoud voor beëindigd.

Naar Eisenhower?

Onlangs had men in de Spaanse pers laten verluiden, dat in Washingtonse kringen geruchten liepen over een mogelijk bezoek van het Spaanse staatshoofd aan president Eisenhower. Het leek en lijkt nogal fantastisch. Vanaf de „Coral Sea" heeft echter generaal Franco hoffelijk, maar tegelijkertijd handig en „ad rem" — en herinnerend aan de Churchilliaanse stijl — aan Eisenhower een telegram doen verzenden van de volgende inhoud: „Van generalissimo Franco aan generaal Eisenhower, president van de Amerikaanse natie en hoofd van haar strijdkrachten: Bij het betreden van het Amerikaanse grondgebied, nu ik Uw vloot van de Middellandse Zee bezoek, is het mij een genoegen U met de meest vriendschappelijke gevoelens van de Spaanse natie de uitdrukking te doen geworden van mijn hoogachting en oprechte genegenheid. Generalissimo Franco".

Er zijn bij het bezoek over en weer natuurlijk vele betuigingen van vriendschap gewisseld. In een toespraak tot de bemanning van de zesde vloot verklaarde Franco o.a.: „Degenen, die de wereld schijnen uit te dagen, zijn gevoelig voor geen andere redenen dan die van de macht en op dit terrein ligt gij met Uw wonderbaarlijk en volmaakt technisch kunnen jaren voor. Deze voorsprong zal door hen niet kunnen worden ingehaald, indien Uw voorbereidingen en de inspanning van Uw generale staven en Uw regering worden voortgezet. Ik hoop, dat Spanje's trouw aan het gegeven woord een band vormt voor de broederschap tussen onze naties en de kameraadschap tussen onze legers. „Arriba de Ver. Staten!" („Arriba Espana!" is, zoals bekend, de Falangistenkreet: corr.)

Na dit bezoek van generaal Franco is de verwachting, dat weldra Amerikaanse en Spaanse vlooteenheden voor het eerst gemeenschappelijke oefeningen zullen houden. Daar het geen lid is van de NATO kan Spanje niet aan gemeenschappelijke NATO-oefeningen deel nemen.

Italië gaat accoord met Parijse verdrager

Rome. — De defensie-commissie van de Italiaanse Kamer van Afgevaardigden heeft met 26 tegen 13 stemmen haar instemming betuigd met de Parijse verdragen. Vóór stemden de monarchisten, christen-democraten, liberalen, republikeinen en sociaal-democraten; tegen de communisten en socialisten. De goedkeuring der commissie is de eerste stap op weg naar de bekrachtiging van de accoorden door het Italiaanse parlement.

De Argentijns-West Duitse handelsbetrekkingen

Dusseldorf. — West-Duitsland zal in het kader van een met Argentinië gesloten handelsovereenkomst onder meer chemicaliën leveren voor 21 millioen dollar, ijzer en staal voor 29 millioen en onderdelen en installaties voor de industrie voor 20 millioen dollar. Beide zullen wederkerig uit- en invoeren voor een totale waarde van 140 millioen dollar. Argentinië zal vooral graan leveren.

Geschil Liechtenstein-Guatemala op 10 Febr. voor Intern. Gerechtshof

's Gravenhage. — Het internationaal gerechtshof heeft vandaag bekendgemaakt, dat de pleidooien in het geding-Nottebohm tussen Guatemala en Liechtenstein op 10 Februari 1955 zullen aanvangen. In dit drie jaar oude geschil beschuldigt het kleine prinsdom Liechtenstein de Middelamerikaanse republiek ervan een onderdaan van Liechtenstein — zekere Friedrich Nottebohm — te hebben mishandeld. Guatemala handelde in strijd met het volkenrecht, aldus Liechtenstein, door de onrechtmatige aanhouding, internering en uitzetting van Nottebohm en door beslaglegging op zijn bezittingen. Liechtenstein eist restitutie aan Nottebohm en schadeloosstelling voor zijn onrechtmatige aanhouding en internering. Het gaat hier om een bedrag van ruim anderhalf millioen dollar. Ruim een jaar geleden verwierp het hof het bezwaar van Guatemala, dat het niet bevoegd zou zijn van de zaak kennis te nemen.

Tokio. — Een woordvoerder van de Japanse maatschappij Idemitso heeft medegedeeld, dat deze maatschappij binnenkort een contract hoopt te tekenen met de Perzische Nationale Oliemaatschappij ter waarde van achttien millioen dollar. Een der directeuren van de Japanse maatschappij voert momenteel in Teheran onderhandelingen inzake de transactie.

Owosso. — Mevrouw Ann Dewey, de moeder van gouverneur Thomas Dewey van New York, is levenloos in bed in haar woning te Owosso in de Amerikaanse staat Michigan aangetroffen.

Verenigde Staten. — Het ministerie van justitie heeft bekend gemaakt, dat in New York en Chicago negen Portoricaanse nationalisten zijn aangehouden, onder verdenking van opstandige activiteit. Onder hen bevindt zich de weduwe van Griselio Torresola, de man die op 1 November 1950 om het leven kwam bij een mislukte aanslag op president Truman.

Kleine zendertjes

Londen. — De Britse admiraliteit heeft opdracht gegeven tot de bouw van een groot aantal miniatuur-zenders. Deze apparaten, die slechts 885 gram wegen, hebben ten doel het zoeken naar verongelukte vliegtuigen te vergemakkelijken. Als een vliegtuig mocht neerstorten, stellen deze zendertjes automatisch SOS-seinen in werking, die in een omtrek van 110 kilometer kunnen worden ontvangen.

Duitser trapte tramdeur in

(Van onze A'damse correspondent)

Het was deze zomer, op een Zondag. Druk derhalve in Amsterdam en de trams puilden uit. Zweden, Amerikanen, Fransen, Belgen, om slechts enkele nationaliteiten te noemen. En heel veel Duitsers, waarvan er één voor het postkantoor op Lijn 13 stond te wachten.

Het voertuig kwam in zicht, en stopte, het voorbalcon precies voor de neus van de begerige Duitser. Hem werd duidelijk gemaakt dat hij wel kon instappen maar dan via het achterbalcon. Was het een antipathieke Duitser? Had iemand van de omstanders plezier in het geval? Hoe dan ook, de Duitser voelde zich „genomen" en nam dat niet. Hij stapte niet in, maar bleef wachten, kennelijk van plan om op het laatste moment nog een kansje te wagen met een sprong in de rijdende tram.

Maar de trambestuurder had hem wel in de gaten. Hij zag gewoon wat er broeide onder dat Duitse kleppetje, drukte op een knopje en het deurtje sloot zich met een zucht voor de neus van de vreemdeling. Deze was hierover zo gebelgd, dat hij met een van zijn stiefels het deurtje intrapte.

De Officier opperde de mogelijkheid dat de Duitser zich tien jaar in de tijd had vergist en zich weer in 1944 had gewaand. Hij eiste bij verstek 14 dagen onvoorwaardelijke gevangenisstraf. De politierechter toonde zich niet minder verontwaardigd. Alsof er onder hun hielen nog niet genoeg kapot is gekomen! verzuchtte hij en veroordeelde de vreemdeling tot 1 week.

Tom Poes en de Bommelkuur

1975. — Zoals wij gezien hebben was de beproefde bediende Joost zodanig verdiept in het tellen van de voor Heer Bommel bestemde pillen, dat hij niets bemerkte van de nadering der Knarren. Dit volkje nu was er door Heer Bommel van op de hoogste gesteld dat hun vijanden, de Grumps, hem onaangenaam bejegend hadden, en dat had hun woelig bloed op kookhitte gebracht. Het stelde hen bitter teleur, dat de beslopen Grumpgrot op dat moment geen enkele Grump bevatte, maar zij besloten kort en goed om zich te troosten met de eenzame Joost. ....

En zo kwam het dan dat deze, juist toen hij nauwgezet vijf pillen voor de overspannen Heer Bommel had uitgesteld, werd opgeschrikt door een snerpende strijdkreet — en even later werd hij hardhandig door een groot aantal Knarren bij de kraag, de armen en de benen gevat. Verzet noch jammerkreten mochten hem baten, en voordat de goede ziel zich er van bewust was wat er geschiedde, werd hij al door de juichende Knarren gevankelijk meegevoerd, en deze opgewekte wilden, die ook nog de reis-apotheek als buit meevoerden, zagen stralend terug op een welbestede ochtend.

Hun gezang en gejubel was echter nog nauwelijks uitgestorven, toen de Grumps terugkeerden van hun ochtendwandeling, en een onbeschrijfelijke woede maakte zich meester van dit anders zo goedaardige volkje, toen hun gasten verdwenen bleken te zijn terwijl talrijke voetsporen duidelijk aantoonden, dat de Knarren zich verstout hadden een aanval op de grot te doen. Onder een woedend „hoei" en „hai" brullen werden onmiddellijk de kromme geweren bijgesleept voor een krachtige wraakexpeditie naar het gebied der Knarren. Al met al moet men het ergste vrezen voor de rust, die Heer Bommel zo dringend behoefde..........

Impressies van de Parijse conferenties

Een nieuwe en zakelijker stijl in de diplomatie

Spel „Europa" met Engelse „jeune premier"

(Van onze Parijse correspondent)

Het is stil geworden in Parijs na de grote overwinning van de voorbije weken. In het claxonstille stadsbeeld deed het weer eens goed de politie luid toeterend door de straten te zien snellen om de baan vrij te maken voor Mendès-France of Adenauer, die zich van het ene paleis naar het andere moesten haasten om handtekeningen te zetten en daarna een hongerige pers met uitvoerige conferenties te verzadigen. Terzijde van de officiële en plechtige besprekingen kreeg men de indruk, dat er wel gewerkt werd aan een nieuwe en zakelijker stijl in deze snelle diplomatie.

Premier Mendès-France is ontegenzeglijk een man van een eigen stijl, een nieuwe stijl. Hij heeft een afkeer van wat voorheen gold als de kracht en de glans van de Franse diplomatie: het de Fransman ingeboren vermogen in vele woorden niets te zeggen zonder dat de luisterende partij onmiddellijk de indruk heeft niets gehoord te hebben. De periode van „woorden in watten" is voorbij. Mendès-France is direct en voor de diplomatieke vormen van voorheen ietwat brutaal. Hij is wat men in Frankrijk als een bijzondere eigenschap mag aanmerken: zakelijk. De eigenschap is zo bijzonder dat er zelfs geen woord voor is in de Franse taal.

Thomas Dehler in de Franse hoofdstad

Adenauer heeft van zijn kant de diplomatieke milieus versteld doen staan door zijn ontstellende werkkracht en taaiheid. Besprekingen na een hele dag werken tot 's-nachts drie uur op 78-jarige leeftijd wekken wel bewondering.

Hoezeer het klimaat door de conferentie is opgefrist blijkt uit de pers. De wierook die de staatslieden wordt toegezwaaid voor hun snelle en effectieve werk wordt eerlijk verdeeld tussen Mendès-France en Adenauer. Het lijkt er wel op alsof men de Europese gestalte van Mendès-France beter wil laten uitkomen naast de onbetwistbare Europese reputatie van Adenauer.

Een nieuwe stijl is dezer dagen ook ingeleid door van beide zijden de leiders van de fracties in de besprekingen direct te betrekken. Ook in de oppositie is op deze wijze een soort democratisering aan de bodem ingevoerd. Naar het resultaat te oordelen is deze methode niet slecht geweest.

Een pikante bijzonderheid was voor de waarnemers de aanwezigheid in enkele van de mooiste hotels van Parijs van de meest uiteenlopende Duitse figuren. Met een zeker plezier zag men, na de romantische onthullingen, die in het Duitse weekblad „Der Spiegel" gedaan zijn over de activiteit van Bundesminister Strauss en die door de leider van de liberale fractie Dehler klakkeloos in het openbaar waren overgenomen, deze beide figuren in Parijs rondwandelen en de zorgen om het nieuwe Europa en de oude Saar delen. Wie zou niet graag aan de liberale woordvoerder, die onlangs nog gezegd heeft, dat een reis naar Moskou belangrijker was dan een reis naar Washington en dat men eventueel voor het herstel van de Duitse eenheid wel onvrije verkiezingen in Oost-Duitsland op de koop toe zou kunnen nemen, de vraag stellen, wat hij dacht van een reis naar Parijs?

Het moet voor deze liberale leider en fractievoorzitter, die nog op 16 October in Neurenberg openlijk verklaarde, dat Minister Strauss in opdracht van zijn chef Adenauer naar Parijs was gestuurd om de Franse Regering omver te werpen, wel een merkwaardige ontdekking geweest zijn, dat Minister Strauss vele goede en officiële contacten had met Franse politici en niet à la Karl May met Baronessen en Didessen een stukje roverspolitiek speelde. En bij de vele besprekingen tussen de Duitsers, die plaats hadden op hun gezantschap, heeft de liberale leider misschien ook ervaren, dat de politieke activiteit van de Minister niet achter de rug van de Ambassade is omgegaan. Misschien heeft deze zelfde liberale fractieleider in zijn grote bezorgdheid om zijn liberale vriend Mendès-France te verdedigen het wel een weinig betreurd dat zijn voornaam Thomas is. Thomassen toch schijnen van ouds eerst te moeten zien.

Blijspel of drama?

Doch dit zijn slechts enkele aspecten van sanerende menselijke aard van de afgelopen dagen. Van veel groter belang is de reactie in de Franse wereld en in de pers. Op 30 Augustus van dit jaar viel met groot geraas het doek op het Europese toneel dicht. In Londen en Parijs heeft men de indruk, dat intussen het toneel is schoongemaakt, de oude requisieten zijn opgeborgen, de regie naar een nieuwe rolverdeling heeft gestreefd, de tekst van het spel dat Europa heet wat heeft bijgewerkt en dat op 23 October het doek weer opgetrokken kon worden en een nieuw schoon toneel kon worden vertoond. Met de Engelse „jeune premier" kan het stuk nu gaan beginnen.

Zal het een blijspel of een drama worden?

Vooruit gewerkt tot het jaar 2000

Radio-Boekarest heeft in een uitzending gezegd, dat de Roemeense „held van de arbeid" Constantin Vasilache al 46 jaar vooruit is op het normale productie-schema. Hij zal nu beginnen met het vervullen van de arbeidstaak, waarmee hij normaliter pas in het jaar 2000 had hoeven te beginnen, dit ter ere van de herdenking der Russische Octoberrevolutie, welke in de maand November plaats vindt, aldus voegde Radio-Boekarest er ter verduidelijking aan toe. Of hem ook al tot het jaar 2000 salaris is betaald, vermeldt de geschiedenis niet.

Engeland herdenkt op wapenstilstandsdag zijn doden uit twee wereldoorlogen. H.M. Koningin Elisabeth van Engeland plant hier een kruisje op een graf op de begraafplaats nabij Westminster Abby.

Van nerveuze vrouwen

Zij mopperen te veel

Waardoor wordt een vrouw nerveus en irriteert zij haar man? Op deze klemmende vraag heeft dr Walter C. Alvarez, een vooraanstaand auteur op medisch gebied, ten dele antwoord gegeven. Hij vertelde eerst, dat vrouwen te veel piekeren en mopperen, eigenschappen, waar hun echtgenoten niet bijster enthousiast over kunnen zijn. Een goede remedie hiertegen was volgens dr Alvarez om 's avonds om een uur of negen een „tukje" te doen.

Vele vrouwen waren volgens hem zo nerveus, omdat: „Sommigen te veel dingen buitenhuis doen en daardoor vermoeid raken"; „Velen zich soms kinderachtig en onredelijk gedragen, waardoor zij de liefde en achting van hun echtgenoten verloren. wat weer „Velen voortdurend oude koeien uit de sloot halen en zich opwinden over oude grieven en dergelijke"; „Velen een energie ter waarde van tien dollar ten toon spreiden bij het volbrengen van een „tien cents"-taak".

Volledigheidshalve dient hier vermeld te worden, dat dr Alvarez zich er niet op beroemd heeft alle redenen gegeven te hebben.

nervositeit tengevolge heeft"; „Velen zich afmatten met eindeloos delibereren of volmaakt onbelangrijke kwesties, waarin een beslissing genomen moeten worden"; „Sommigen het leven van iedereen om hen heen trachten te bedisselen"; „Velen te veel volmaaktheid om zich heen willen scheppen"; „Velen van een volslagen normaal, beweeglijk zoontje een soort lieftallig kereltje willen maken";

Noorse tanker breekt in tweeen

Swansea. — Op de Noorse tanker „Olav Ringdal Jr", metende bijna 10.000 ton, heeft zich een ontploffing voorgedaan, waardoor het schip in tweeën brak. Het lag gemeerd aan de ingang van de haven van Swansea en zou naar Aruba vertrekken. Men gelooft, dat drie leden van de bemanning om het leven zijn gekomen. Vijftien zijn licht gewond geraakt. In totaal zouden zich aan boord 48 opvarenden bevinden van wie 5 Britten. Het schip staat in brand. De ontploffing deed zich vermoedelijk in de machinekamer voor. Men gelooft, dat oliegassen in de tanks in brand zijn geraakt en ontploft. Men was bezig de thans schoon te maken. Tot nog toe is een lijk gevonden.

Avonturen van PILOOT STORM

684. — Dit beloofde geen gezellig onder-onsje te zullen worden, althans niet als het aan vriend Lubin lag. Storm onderschatte de situatie geenszins, want zijn tegenstander zou de kunst van het messen vechten wel goed onder de knie hebben. Maar Arend had óók een knie en daar had hij ook wat onder en daarom verminderde hij de vaart waarmee hij op de spion afstoof hellemaal niet. Dreigend hief Lubin het wapen op en deed een lange stap voorwaarts...... En dat had hij juist niet moeten doen, want zo'n manouvre is nu echt naar de zin van iemand die uitstekend de kunst verstaat om zich met een enkele listige greep van eventuele aanvallers te ontdoen. Die iemand was onze piloot en hij deed zijn werk netjes.

„Voorzichtig toch met zo'n gevaarlijk ding, Lubin," riep hij uit. „Je zou er een onschuldig mens mee kunnen beweren".

Vóórdat de spion wist wat er eigenlijk met hem gebeurde, vloog hij over Arends schouder, om met een smak op het ijs te belanden.

„Ziedaar, waarde heer, zo doen wij thuis met lastige mannekes!" Lubin kreunde als een rheumatische opa.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

36)

Hij had dit jaar een paar nieuwe variëteiten gekweekt en die zou hij graag willen zien uitlopen. Vandaag was het Woensdag. Als het hem spoedig gelukte Reginald op te sporen, kon hij gemakkelijk binnen een week terug zijn. Als het ten minste niet noodzakelijk zou blijken een poosje met hem daar te blijven, om hem wat op te kikkeren voor hij naar Engeland terugkeerde.

Maar kom, het was een dwaasheid te denken, dat Reginald zenuwziek geworden kon zijn, of ze niet alle vijf meer bij elkaar had. De Wyfolds waren een gezond en sterk geslacht en hadden nimmer geestelijke afwijkingen in hun familie gekend. Zij waren allemaal normaal — uitgezonderd een oom van hem, die voor de oorlog in Hamburg een leventje had geleid, waaromtrent het maar beter was het zwijgen te bewaren en die later in een slecht befaamde buurt met een ingeslagen schedel was gevonden. En dan was misschien ook zijn neef Gerard Wyfold een klein beetje mal, die op veertigjarige leeftijd in een klooster was ingetreden. Hij wierp een mooie advocatenpraktijk weg voor een lange zwarte rok en sandalen en werkte zich thans dood als broeder Gerard in een jongenstehuis in Dockland. In weerwil van dit dwaasheid was hij een nobele kerel en even onbaatzuchtig als beminnelijk. Maar Reggie — neen, daar viel in geen enkel opzicht aan te twijfelen.

„Excuseer, is u niet dokter Wyfold?" hoorde hij zich plotseling aanspreken.

De dokter werd zo ruw uit zijn overpeinzingen gewekt, dat hij een beetje verschrikt opsprong. Het was het vreemde schepsel met de ruwe wollen kousen, vetleren schoenen en de rugzak, dat hem aangesproken had.

„Ja, ik ben dokter Wyfold," zei hij koel.

„Dacht ik het niet!" riep de jonge vrouw verrukt uit. „Philip! Kom maar eens hier!" schreeuwde zij. „Dokter, ik zou u graag mijn vriend Philip Sayce willen voorstellen."

„Goedenavond, mijnheer!" zei meneer Philip Sayce, de man met de korte leren pantalon en de knoestige knieën.

Dokter Wyfold voelde zich overrompeld. Hij zag twee blozende, stralende gezichten naar zich opgeheven — met een zo verheugende blik, alsof hij een lang verloren gewaande, doch eindelijk weergevonden rijke oom was.

„Maar, eh — ken ik u dan?" stotterde hij.

„Natuurlijk — ik ben Lydia Sharples uit Wargrave! U hebt meermalen bij ons thuis gedineerd. En Reggie...."

Hij schrok ervan. Goede hemel, dat was nu de dochter van de brigade-generaal Shraples, die hier in dat Tyroler pakje vanavond voor hem stond. Zijn stemming werd een beetje milder.

„Enne — waar gaat u heen — zo eh....?" kon hij niet nalaten te informeren, terwijl hij van de een naar de ander keek.

„Naar Oostenrijk, dokter," lachte Lydia Sharples. „Wij maken een voetreis. Eerst gaan we naar Oberburgl. Die naam heeft ons altijd betoverd."

Dokter Wyfold schudde verbaasd zijn grijze hoofd. „Het schijnt dat u er al meer aan hebt gedaan," zei hij, met een blik op hun veelgebruikte uitrusting. „Waar zijn jullie alpenstokken?"

„O, meneer, u moet niet denken dat wij alpinisten zijn," antwoordde de jongeman. „Wij zijn maar gewone trekkers."

De dokter keek hem aan — zijn blozende gezondheid had iets jongensachtigs aantrekkelijks.

„Ah juist, ik dacht — ik dacht dat u dat touw meedroeg als reddingslijn en er uw verloofde mee over de toppen trok," grinnikte hij.

„Mijn verloofde?" viel het meisje uit. „Maar dat is Philip helemaal niet! Wij houden niet van die onzin; wij zijn alleen goede vrienden, die beiden van voetreizen houden en zich daarom bij elkander aangesloten hebben."

„O — het spijt mij!" zei dokter Wyfold verbluft. „Wel, het ziet er naar uit, dat u prachtig weer zult hebben."

„Beslist!" grinnikte het jongmens.

„Ik heb Reggie al in geen maanden gezien; waar zit hij toch?" vroeg Lydia, een lok geelrood haar van haar voorhoofd wegstrijkend.

„In Oostenrijk, ik ga hem juist opzoeken."

„O, wat aardig!" viel Lydia enthousiast uit. „Dan is het best mogelijk dat wij elkaar nog ontmoeten. Wilt u mij zijn adres geven?"

Dokter Wyfold zat in de val. Wat ter wereld moest hij deze onbarmhartige jonge vrouw nu antwoorden? „Eh — wel, ik weet het werkelijk niet precies," antwoordde hij naar waarheid. „Ik hoop hem te ontmoeten in Gmunden. En waar wij dan heengaan, zou ik u nog niet kunnen zeggen."

„Hallo, we zijn er," waarschuwde Philip, toen de boot de haven binnenliep.

„Mooi, laten we dan vlug maken dat we vooraan komen," haastte Lydia zich. „Dokter," wendde zij zich tot dr Wyfold, „we reizen tweede, dus wij zullen elkander wel niet meer ontmoeten. Ik wens u een prettige reis en veel genoegen in Oostenrijk."

De jongeman boog beleefd het hoofd. „Ik wens u hetzelfde, meneer."

Dokter Wyfold wilde zijn hand uitstrekken, maar hij kwam er niet toe. In plaats daarvan beging hij een dwaasheid, die tot voor een halve seconde helemaal niet in zijn bedoeling had gelegen. „Zeg, waarom zouden jullie niet met mij meegaan en in de trein dineren?" vroeg hij.

Het gezicht van het meisje straalde. „Heerlijk! Zoiets kunnen wij onszelf bij ons, maar die zijn altijd nog goed voor het ontbijt. Tot in de trein, dokter."

Dokter Wyfold bleef alleen. Hoofdschuddend keek hij het paar na. Een rare wereld was het tegenwoordig. Dat was nu de dochter van een generaal — ze zag er uit als iemand uit een achterbuurt en ze was op weg naar Tyrol met een jongeman, met wien zij niet eens geëngageerd was. Een aardige grap was dat — waar ging het heen met de jeugd? Ach neen, nu moest hij niet gaan piekeren. Er was zoveel veranderd bij vroeger vergeleken, maar was de wereld daarom slechter geworden?

Kom, die vraag kon nauwelijks ernstig gesteld worden. Die Lydia Sharples maakte de indruk, dat zij heel goed op zichzelf kon passen en, zo gezond en blij, was zij aangenamer gezelschap dan die met een lippenstift bijgeverfde modepoppen met scharlakenrode nagels en een berookte gelaatskleur.

Het was inderdaad een feit — hij was uit de tijd met zijn conventionele opvattingen. Van wat er in de jongere generatie omging, wist hij maar een bitter schijntje af. In ieder geval echter had hij dat jonge paar vanavond aan tafel en kreeg hij dus gelegenheid nog iets van het gezelschap op te steken.

Het schip lag stil en de loopplank was uitgelegd. Dokter Wyfold stond op en riep een opgewonden Franse kruier aan, om zijn koffer naar de trein te dragen.

HOOFDSTUK XIII
ELISE VOGEL
FELDKIRCH
I

Elise Vogel was achttien jaren geworden, zonder ooit in een grote stad te zijn geweest. Zij had nimmer een plaats gezien, die groter was dan haar geboortestadje Feldkirch, gelegen aan de voet van de Corarlberger Alpen. Het was een typisch Oostenrijks stadje met ongeveer veertigduizend inwoners, dat beheerst werd door het hooggelegen kasteel van Schaltenburg. Door de nauwe bergpas, die toegang gaf tot het dal, waarin Feldkirch verscholen lag, baande de grijze Ill zich een weg, om zijn wateren acht kilometer verder in de Rijn uit te storten.

De Rijn vormde hier de grens tussen Zwitserland en Oostenrijk en Elise's moeder, juffrouw Vogel, verzekerde haar dochter vaak, dat zij slechts toevallig en tot haar ongeluk een Oostenrijkse was. Juffrouw Vogel was afkomstig van Buchs, dat elf kilometer verder en even over de grens van Zwitserland gelegen was. Zij kreeg er in haar meisjestijd elke week bezoek van Anton Vogel, een timmerman van Feldkirch, die er een lange voetreis van twee uur voor over had, om haar het hof te komen maken.

Anton Vogel bezat de Oostenrijkse nationaliteit. Toen hij Elise's moeder huwde, vestigde hij zich in het Zwitserse Buchs en werd als deelgenoot opgenomen in de houtzagerswerkplaats van zijn schoonvader. Deze ried hem aan zich te laten naturaliseren als Zwitser — een formaliteit waartegen hij geen bezwaar had, doch die uit onachtzaamheid achterwege bleef. Die nalatigheid wreekte zich buiten alle verhoudingen. De oorlog brak uit en Anton Vogel werd opgeroepen voor het Oostenrijkse leger. Twee van zijn vier jongens moesten eveneens dienen en teneinde grensmoeilijkheden te voorkomen als haar man en haar jongens met verlof kwamen, vestigde juffrouw Vogel zich in de geboorteplaats van haar man. Toen de oorlog afgelopen was betreurde zij drie doden. Haar man sneuvelde in de laatste weken voor de wapenstilstand tijdens de Oostenrijkse terugtocht van Schluderbach en haar twee jongens lagen nabij Monte Tofana op Italiaanse grond begraven. Juffrouw Vogel behield twee jongens en een meisje — Elise, die kort na de wapenstilstand geboren werd. Een ondoordacht verzuim was oorzaak geworden, dat een gelukkig gezin op de wreedste wijze uiteen werd gerukt.

De broers van Elise zetten de houtzagerij van hun vader voort. Jarenlang ging alles goed — de inkomsten vloeiden geregeld en Elise, de jongste uit het Vogelnest, kreeg een behoorlijke opvoeding. Zij was vlug van begrip en leergierig en daarom werd besloten, dat zij tot onderwijzeres zou worden opgeleid. Vier jaar lang verduisterde geen wolkje haar toekomsthemel, doch toen stak er een onweer op, dat haar alle uitzicht benam. De economische crisis deed zich voelen en de inkomsten verminderden zienderogen. Een van de broers vond het in de gegeven omstandigheden verkieselijker zich uit de zaak terug te trekken en elders voor zichzelf te beginnen. Hij trouwde en vertrok naar een naburig dorp. Jozef, die thans het hoofd was van de zaak, hield er niet van zich in te spannen en langzamerhand verliep het bedrijf. Elise moest haar lessen opgeven en de toekomst begon zich met de dag donkerder af te tekenen.

Op zekere dag nam Elise een besluit. Zij wilde de zorgen van het kleine gezin zoveel mogelijk helpen verlichten en wijl zich anders niets voordeed op dat tijdstip, nam zij een betrekking aan in een wasserij, die voor de hotels waste. Zij was toen zestien jaar en gedurende twee zomers bleef zij daar werkzaam. 's Winters, als de toeristen vertrokken en de hotels ontvolkt waren, was zij haar broer Jozef tot last.

Hij scheen het als haar schuld te beschouwen, dat de wasserij in de wintermaanden zonder werk was en wijl de zagerij steeds meer verliep, begon er een onaangename stemming in huis te heersen. Elise werd tegen de onredelijke aanvallen van haar broer krachtig verdedigd door haar moeder, doch op de duur bleek de toestand onhoudbaar. Jozef dacht erover te gaan trouwen en wijl Elise begreep, dat het zijn bedoeling was zich van de zorg voor haar en haar moeder te ontdoen, zocht zij opnieuw een uitweg.

(Wordt vervolgd)

Jeugdvereniging St. Thomas Bond geeft geslaagde uitvoering

Oranjestad. — Telkens als wij in aanraking komen met het jeugdwerk, valt het ons op dat de leiders hiervan zich met hart en ziel aan hun verre van gemakkelijke taak geven. Het moet voor hen dan ook wel een grote voldoening zijn opgetogen en blijde gezichten om hen heen te zien. Aan dit laatste ontbrak het Zaterdagavond allerminst, toen de Jeugdvereniging St. Thomas Bond in de Parochieclub St Franciscus een uitvoering gaf, van zang, toneel en muziek.

Neemt men in aanmerking dat de Bond eigenlijk slechts bescheiden middelen ten dienste staan, dan is het verkregen resultaat eenvoudig verbluffend. Dit is in de eerste plaats te danken aan de voortreffelijke leiding van de Eerw. Frères, die er bijna al hun vrije tijd belangeloos aan opofferen. Dit zijn bij elkaar genomen niet een luttel aantal uren, maar honderden. Men tracht op velerlei wijze de eindjes aan elkaar te knopen, maar de steun van onze gehele bevolking kan men bij dit nuttige werk niet ontberen.

Men mag tegenwerpen, dat er al zoveel gedaan wordt, maar niet mag worden vergeten dat de opgroeiende mannelijke jeugd straks de mensen onzer maatschappij vormen, die hun land op de beste en wijste manier zullen moeten dienen. In het verenigingsleven van de bond wordt de jeugd nuttig en aangenaam bezig gehouden en hiervan gaf de voorzitter, de Eerw. Frère Johannes, in zijn welkomswoord een voudige uiteenzetting.

De Bond telt niet minder dan zes verenigingen w.o. De Trupialen en de andere voor binnen- en buitensport, met een ledenaantal van 300. Het is vooral de Zaterdagclub, die de hoogste eisen stelt. Van 4 tot 7 's Zaterdagmiddags komen er de jongens van 12 tot 16 jaar. Zij worden daar bezig gehouden met allerlei soorten binnensport, doch ook knutselwerk, waarvan het figuurzagen wel de hoofdschotel vormt. Van 7 tot 9 uur komen de jongens boven de 16 jaar en alle opbrengsten komen ten goede aan het jeugdwerk. Een van de meest gewaardeerde medewerkers buiten de Frères, is de heer M. Colpa, die eveneens geheel belangeloos al zijn tijd aan het jeugdwerk besteedt.

De uitvoering zelve was een daverend succes. De Trupialen onder de beproefde leiding van Fr. Alexis traden het eerst op ook in het eerste nummer na de pauze en oogstten telkenmale een donderende bijval. Engelse, Spaanse, Papiamentse en Nederlandse liedjes werden ten beste gegeven. Rudolf Bret zong een solo, waarbij men in de zaal een speld kon horen vallen. Hansje Koppelmans en Ricardo Tromp waren de solisten na de pauze. De Z.E. Pater Fick sprak na de pauze de aanwezigen toe en dankte in hartelijke bewoordingen voor de medewerking en samenwerking welke het jeugdwerk heeft mogen ondervinden. Don Simon wist de lachers op zijn hand te krijgen, doch in „Werkstaking" bleek het dat men hier met een volleerde toneelspeler te doen had. Twee vrolijke een actertjes hadden veel bijval. De medespelers waren A. Soto, R. Martinus, I. Boekhoudt, E. Mansur, S. Lampe, E. Boekhoudt en F. Oduber. De heren H. Bool en T. Arends bespeelden respectievelijk een instrument dat 2 verschillende tonen kan voortbrengen en de piano en hadden eveneens zeer veel bijval.

Bovendien werden deze avond nog de prijzen voor figuurzagen toegekend en wel aan Frederik Habibe de eerste prijs voor een keurig gesneden lepelrekje, Rudolf Wild de twede, A. Nadal derde, Ferrol vierde, Charles extra vierde en F. Fingal de vijfde prijs.

Dan kwam de vendue aan de beurt en enige prachtige voorwerpen, door de jongens met de figuurzaag vervaardigd werden bij opbod verkocht. Dit verwekte veel hilariteit, waaraan Don Simon Samson veel debet had.

Tenslotte werden de nummers getrokken voor de die avond verkochte loten.

Secretaris Frère Theodor boekte nummers, prijzen en namen, de heer Colpa schudde de doos met nummertjes en reikte deze aan Frère Alexis, die op zijn beurt afriep en de gelukkige prijswinnaars feliciteerde.

Het geheel was een festijn van de bovenste plank en wij kunnen leiders en jongens hiermede van harte gelukwensen.

Filmvoorstelling

Oranjestad. — De Gouvernements Filmdienst op Aruba zal twee kindervoorstellingen geven en wel in *Oranjestad*, op Woensdag 1 December in het cultuurcentrum en in *San Nicolas*, op Vrijdag 10 December in de club Suriname. Beide voorstellingen beginnen om 19 uur vertoond worden: Santa in Animalland, Santa Claus, The hare and the tortoise, A Christmas-dream, Robin Hood rides again en The wrong Miss Wright.

Loonoverleg met Lago nog gaande

Oranjestad. — Het loonoverleg van de Lago directie met de L.E.C. is nog niet beëindigd, daar de gegevens welke door de directie zijn verstrekt nog in studie zijn bij de L.E.C.

Britse ambassadeur op bezoek

Oranjestad. — Gistermorgen kwam de Britse ambassadeur in Caracas met een toestel van de R.A.F. op Dakota aan. Ter begroeting waren o.a. aanwezig de heer O. S. Mingus, de heer M. Kuiperi, en de Britse consul Rabbit. Z.E. logeert op de Lago en zal aldaar besprekingen met de directie voeren. Woensdag a.s. zal de ambassadeur met hetzelfde toestel van de R.A.F. worden teruggevlogen.

Zware nederlaag

Oranjestad. — Zaterdagavond vond op het Lago Sport Park een [illegible] wedstrijd plaats tussen La Salle en een elftal van de Uruguayaanse tanker. De laatste kreeg klop met 2-9.

Figuurzaag-tentoonstelling

Oranjestad. — In de Parochieclub St. Franciscus, boven de Kleuterschool aan de Kloosterweg, heeft men heel wat aardige voorwerpen tentoongesteld, welke door de jongens van de St. Thomas Bond met de figuurzaag zijn vervaardigd. Er zijn ware kunststukken bij, die de moeite van het bekijken alleszins waard zijn. Enkele dezer stukken zijn voor de verkoop ter beschikking gesteld. Kopers steunen er een heel goed doel mede, want de opbrengst komt ten goede aan het jeugdwerk.

CURACAO

AB-SUFFISANT VERSUS HOOFDKANTOOR

Suffisantdorp. — Als aangegeven in het sportprogramma vindt de jaarlijks terugkerende voetbalontmoeting tussen de AB-ers op Woensdagavond in het Suffisantstadion plaats. Het zijn twee dynamische elftallen, die tegenover elkaar staan, AB-Hoofdkantoor, om de nederlaag van 4—1 van het vorig jaar te wreken, en AB-Suffisant, om de overwinning te herhalen. De elftallen, waarin enkele „profs" zijn opgesteld, zijn als volgt samengesteld:

AB-Hoofdkantoor: doel: Poldervaart; achter: Gutjahr en Frans; midden: Treuren, De Haas en Ignacio; voor: Hartgers, Boot, Martes, Samsen en Boekhoudt.

Reserves: Beeker, Sprockel, Huisden, Celestina, Maxwell en Flores.

AB-Suffisant: doel: Vasilda; achter: Janse en Mason; midden: Maria, Fernandes en Struwe; voor: Van Dijk, Virginie, Melfor, Phelipa en Getrouw.

Reserves: Warning, Sillié, Martina en Goncalves.

De leiding van deze zeer gewichtige ontmoeting is toevertrouwd aan scheidsrechter Wim van Rijn, die zeer zeker de teugels strak in handen moet houden. De wedstrijd belooft spannend en animerend te worden. Daarbij wordt de gehele Olie gemeenschap uitgenodigd om getuige te zijn van deze voor een van beide partijen dramatische ontmoeting.

Om de RCC kampioenschappen

Willemstad. — Zaterdagmiddag zijn de tenniswedstrijden om de RCC Beker voortgezet. De uitslagen van Zaterdag luiden;

Pimentel-Bakhuis winnen van Nahr-Hollander met 0-2.6-2.

Dames Nijboer-Philip winnen van Dames van Sturkenboom-De Jongh met 6-3.6-4.

Hedenmiddag om 4.30 uur spelen Gerharts-Phillip tegen Faston-Hoyer, terwijl morgenavond Heinsz-Flores tegen Broek-De Jongh zullen uitkomen. Laatstgenoemde wedstrijden beloven zeer interessant te worden.

Hij mocht niet mee!

E.H.S., chauffeur van een H-wagen wilde een Noors gezelschap naar Chobolobo brengen. Ter hoogte van West End wilde E.B.L. die behoorlijk onder de invloed was, ook instappen wat hem door de chauffeur onmogelijk werd gemaakt. L. wilde toen met de chauffeur vechten en deze duwde hem opzij. Hij kwam echter ongelukkig op het trottoir terecht waardoor hij enkele hoofd-

Sinterklaas houdt even ruggespraak met Zwarte Piet ten aanzien van enkele opvoedkundige en paedagogische vraagstukken. Deze foto werd genomen tijdens het officieel bezoek dat de Sint aflegde aan de Gouverneur.

Curom langer in de lucht

Willemstad. — Naar wij van de heer W. Stokla, omroepleider van de Curom vernemen, zal de Curom met ingang van Donderdag 2 December a.s. haar tweede ochtenduitzending niet om 11 uur beginnen maar om half elf. Dit betekend dat de Curom met ingang van genoemde datum dus een half uur eerder en langer in de lucht is, hetgeen de vele huismoeders e.a. zeker naar waarde zullen weten te schatten.

Op heterdaad

De vrouw A.V.O. is door de M.B. op heterdaad betrapt terwijl zij uit een auto die op de Handelskade geparkeerd stond zitkussens etc. wilde wegnemen. A.V.O. die reeds 60 jaar oud is blijkt een kleptomane te zijn.

Orde hersteld

De Portugees J.F. de G. deelde de recherche mee, dat hij in de Scandinavia Bar, door landgenoot G.W. was lastig gevallen. Een derde heer mengde zich in dit geval en het duurde niet lang of ze raakten aan het vechten. De politie moest weer de orde herstellen.

Van de Nederl. Voetbalvelden

Verrassende uitslagen op eerste competitie-dag

DOS klopt Amsterdam

Het eerste optreden van de prof-ploegen in de K.N.V.B. is toch niet zo succesvol geweest, als wij verwacht hadden. D.O.S. versloeg Amsterdam met 4—2, Alkmaar '54 verloor van Haarlem met 2—1, G.V.A.V. speelde gelijk tegen Rapid met 1—1, terwijl S.V.V. bij een De Graafschap een 0—0 gelijkspel behaalde. Slechts Den Haag/Rotterdam (onder de naam Flamingo's) behaalde een 5—0 overwinning op Zwolse, Boys en Fortuna '54 won met 3—0 van Wageningen. Echter vielen er rake klappen. Neem bv. B.V.V. In de korte afgelopen competitie onderaan de ranglijst en nu in het Ajax-Stadion kloppen de Zuiderlingen (in combinatie met Venlo '54) Ajax met 3—2. Wat te zeggen van de 3—2 zege van het zwakke Brabantia op Sparta?

S.V.V. startte wederom op indrukwekkende wijze door D.W.S. met de veelzeggende cijfers van 4—0 te verslaan. Ook B.V.V. liet zich niet onbetuigd, want een 5—2 zege op het toch heus niet zo zwakke R.B.C. zegt toch wel wat!

AFDELING A: Hier is nu Den Haag/Rotterdam (Flamingo's) de leider, de 5—0 overwinning te Zwolle behaald is een goed begin. Maar ook Leeuwarden liet van zich spreken door Longa met liefst 5-2 naar het Zuiden terug te zenden.

Veendam kon het te Breda niet bolwerken, N.A.C. zond de Friezen met een 4—1 nederlaag huiswaarts. D.O.S. startte keurig met de reeds vermelde 4—2 zege, dat valt ons tegen van de sterke Amsterdamse prof-ploeg. Zondag a.s. treedt N.A.C. tegen hen in het veld. De 2—1 nederlaag van Roda Sport (combinatie van Krekrade/Bleijerheide) tegen Emma valt ons toch mee Het Deventerse Go Ahead moest te Maastricht met 4—1 het hoofd buigen voor M.V.V., een prima start van de Zuid-Limburgers.

AFDELING B: Verheugend is hier de 3—2 zege van het niet sterke Brabantia op Sparta; maar wat te zeggen van de grote nederlaag van Rigtersbleek. Met liefst 5—1 bleef Heracles de baas.

Fortuna '54 — hoogstwaarschijnlijk nog zonder de Munck en Cor v.d. Hart wegens nog geen verkregen toestemming van de F.I.F.A. in verband met verbintenissen met buitenlandse bij de F.I.F.A. aangesloten clubs — won met 3—0 van Wageningen.

De Munck en v.d. Hart konden wel spelen in N.B.V.B.-verband, omdat de Beroepsbond niet door de F.I.F.A. erkend was.

Mooi was ook de start van Sittardia, dat Heerenveen in een spannend duel met 3—2 versloeg. A.D.O. bereidde de grote Haagse supporterschare een grote teleurstelling door met 2—1 van E.D.O. te verliezen.

AFDELING C. Haarlem met Kick Smit, tevens de Surinamer Kamperveen op de middenvoorplaats, trok zich niets aan van de reputatie van de jonge Alkmaarse prof-ploeg en behaalde een 2—1 zege. Het Groningse G.V.A.V. schijnt werkelijk over een sterke ploeg te beschikken, want ook de Groningers behaalden een goed resultaat tegen een prof-ploeg: met 1—1 werden de punten broederlijk gedeeld met Juliana Rapid.

E.B.O.H. speelde keurig gelijk tegen P.S.V. (2—2).

AFDELING D: De verrassende nederlaag van Ajax memoreerden wij reeds. Eindhoven startte met een zege. Be Quick moest met 4—1 de meerderheid van de Eindhovenaren erkennen. Zowel H.V.C. als D.F.C., de dit jaar gepromoveerde eerste klassers, behaalden in een uit-wedstrijd een 1—1 gelijkspel, respectievelijk tegen AGOVV en Xerxes.

Afdeling A: Stormvogels — Excelsior 1-1; Zwolse Boys — Flamingos 0-5; Leeuwarden — Longa 5-2; NAC-Veendam 4-1; DOS-Amsterdam 4-2; Roda-Sport — Emma 1-2; MVV-Go Ahead 4-1.

Afdeling B: Brabantia — Sparta 3-2; Heracles — Rigtersbleek 5-1; Wageningen — Fortuna 0-3; Willem II — Elinkwijck 4-2; SVV — DWS 4-0; Sittardia — Heerenveen 3-2; ADO — EDO 1-2.

Afdeling C: Haarlem — Alkmaar 2-1; Fijenoord — Vitesse 2-1; GVAV-Rapid 1-1; Blauwwit — Hermes DVS 1-2; EBOH — PSV 2-2; Limburgia — Enschedese Boys 3-1; RCC — NOAD 0-2.

Afdeling D: AGOVV-HVS 1-1; Xerxes — DFC 1-1; BVV — RBC 5-2; Ajax — VVV 2-3; Enschede — Volewijckers 1-0; Einhoven — Bequick 4-0; Graafschap — VSV 0-0.

Rover-bokser Giardello in hechtenis

Philadelphia. — De Amerikaanse bokser Yoev Giardello is te Philadelphia in hechtenis genomen, verdacht van betrokken te zijn geweest bij een roofoverval ongeveer een maand geleden. Giardello, die candidaat was voor de wereldtitel middengewicht zou op 15 December a.s. uitkomen tegen de wereldkampioen Carl Olson.

Nederlandse zwemsters vestigen wereldrecord

Rotterdam. — De Nederlandse dameszwemploeg, bestaande uit Joke de Kort, Rika Bruins, Mary Kok en Geertje Wielema hebben op schitterde wijze het wereld- en Europees record vier maal honderd meter wisselslag estafette verbeterd door een tijd van 5 min. 2,1 sec. te doen noteren.

Het oude record, sedert 16 Augustus van dit jaar in handen van Frankrijk was 5 min 6,2 sec.

De tussentijden waren: Joke de Kort, (rugslag) 1 min. 13 sec.; Rika Bruins (schoolslag) 1 min. 23,4 sec.; Mary Kok (vlinderslag) 1 min. 20,3 sec. Geertje Wielema (vrije slag) 1 min. 5,4 sec.

Mariniers schieten in de roos en winnen beker

Willemstad. — Ondanks de hevige regenbui zijn de schietwedstrijden, die Zaterdagmiddag op de schietbaan van de Schietvereniging-Asiento een aanvang namen, Zondag toch doorgegaan. Zaterdagmiddag was begonnen met geweerschieten, het pistoolschieten is Zondag gebeurd. Als winnaar van deze interessante wedstrijden trad uit het strijdtoneel te voorschijn de Groep 1 van de Mariniers. Hiermede sleepten zij de beker, beschikbaar gesteld door de adjunct-directeur van de CPIM, Dr. Flachs, in de wacht. Aan de schietwedstrijden namen de volgende ploegen deel: Heren: Korps Mariniers; Asiento; PSV; Bewaking CPIM, en de Dames; PSV en Asiento. Onnodig te vermelden dat de wedstrijden in een prettige sfeer werden gehouden. De uitslagen van dit schiettournooi, luiden:

Ploegenband

Dames: 1. Asiento 1047, 2 P.S.V. 906.

Heren:	*Punten*
Mariniers I	1075
P.S.V. I.	1072
Bewaking	1070
Asiento II	1063
P.S.V. II	1059
Asiento I	1059
Mariniers II	1034

Individueel

Geweer dames:
1. Mevr. Riemsdijk
2. Mej. T. de Laater,
3. Mevr. de Laater.

Geweer Heren:
1. J. Blom
2. Riemstra
3. De Lange

Pistool dames:
1. Mevr. Riemsdijk
2. Mevr. Nijmeyer
3. Mevr. Blom

Pistool heren:
1. De Rijcke,
2. Rebel
3. Abendanon

Ondankbaar neefje

De recherche werd een 17 jarige jongen aan die, ondanks hij werkeloos was, over vrij veel geld beschikte. Uit een onderzoek bleek dat deze jongeman, die bij een oom van hem inwoonde, hem maar liefst 1000 gulden had "lichter gemaakt". Hij is door de recherche ernstig over zijn gedrag onderhouden.

Peron wint schermduel

Buenos Aires. — Ter gelegenheid van het feit, dat dertig jaar geleden Argentinië voor de eerste maal aan de Olympische Spelen heeft deel genomen is te Buenos Aires een groot sportfeest gehouden. Onder anderen stond een schermduel op het programma tussen president Peron en de bekende Argentijnse schermer, majoor Alberto Luchetti. De partij, di werd bijgewoond door 40.000 toeschouwers is door de president gewonnen. Het publiek bracht

Heden ontvingen wij het droeve bericht, dat te 's-Gravenhage op 67-jarige leeftijd is overleden onze zo geliefde vader en schoonvader de heer

Hendrik Leonard Anton Dullaert

De gezongen H. Mis voor zijn zielerust zal worden opgedragen in de kapel van het St. Elisabeth's Gasthuis Woensdag a.s. om 6.30 uur.

E. J. M. BROESTERHUIZEN-DULLAERT
H. J. BROESTERHUIZEN

Maria Congres geopend

(Vervolg van pagina 1)

Belangstelling voor figuur van Maria

Uw opkomst naar dit Congres bewijst, dat gij voor U-zelf deze vragen reeds ontkennend hebt beantwoord; dat de dagelijkse zorgen om het materiële welzijn, om de vervulling van Uw beroepsplichten, om de opvoeding van Uw kinderen, om de verrijking van Uw geest en om het staatkundig welzijn van Uw land, U niet hebben kunnen weerhouden van levendige en oprechte belangstelling voor de figuur van de Moeder Gods, Maria.

Dit antwoord hebt gij terecht gegeven.

Maria voor de individuele mens

Van de allergrootste betekenis in de de eerste plaats voor het individuele leven van de hedendaagse mens.

De problemen van de hedendaagse mens immers zijn problemen van de nood. Zeker: hij kan uitermate welvarend zijn; toch is het nood, die hem kwelt. De nood der onzekerheid. Wat hij vandaag bezit kan hem morgen worden ontnomen. Vandaag kan hij gelukkig leven in zijn gezin; niemand weet wat hem morgen wacht. Niemand weet hoe bestendig de welvaart is, die hem nu in staat stelt te leven. Niemand weet hoe bestendig de vrede is, die hem nu in staat stelt zijn volle arbeidskracht aan zijn gezin te geven. Niemand weet hoe bestendig de rechtszekerheid is, die hem nu in staat stelt voorzieningen te treffen voor de toekomst. Er mogen momenten zijn, waarop deze zekerheid ons niet kwelt, momenten, waarop wij trachten die onzekerheid te vergeten en de spanning te verbreken, die het noodlot schijnt van allen, die in deze eeuw werden geboren. Die noodlottige spanning echter blijft om ons heen hangen en ik meen te mogen zeggen, dat in net leven van iedere mens, van ieder van ons, zoals wij hier bijeen zijn, ogenblikken komen, waarop die spanning zich met geweld aan ons opdringt, waarop wij haar niet meer kunnen ontlopen.

Maria, rustpunt in het leven van iedere mens

Op zulke ogenblikken heeft ieder van ons de behoefte, de schreeuwende behoefte somtijds, om vertrouwelijk te spreken. Mie wie? Wie zal zijn nood ten volle verstaan? Wie zal hem de opbeuring geven, die hij behoeft? Tot wie zal hij zich het meest getrokken gevoelen om zijn zorgen, zijn noden te openbaren? Tot wie anders dan tot Haar, die hij erkent als de meest volmaakte der mensenkinderen als de moeder van al de geslachten, die Haar Zalig prezen, als zijn eigen moeder en de smekende almacht, die tussen Haar kinderen en Haar éne Zoon bemiddelt. Waar kan hij zoveel begrip verwachten als bij Haar? Bij de moeder, die meer spanning, meer nood, meer leed in Haar leven heeft gekend en vrijwillig aanvaard, dan hij en die tot elke prijs het eenmaal gebrachte offer van Haar Zoon de vrucht wil zien afwerpen, terwille waarvan het werd gebracht: de vergiffenis der kinderen van Adam?

Maria, de moeder, kan het rustpunt zijn in het leven van iedere mens afzonderlijk.

Maria in het maatschappelijk leven

En dit verbindt haar onmiddellijk met de maatschappelijke problematiek van deze tijd. De hele problematiek immers is er een van onrust, voortkomend uit onzekerheid. Mensen, die in hun persoonlijk leven de rust niet kunnen vinden, omdat zij gekweld worden door onzekerheid, scheppen onrust om zich heen. Zij brengen het maatschappelijk leven in beroering, en zij weten maar àl te vaak de massa's, die géén steun- en rustpunt bezitten, ertoe te bewegen zich aan hun rusteloze wezen vast te klampen als aan een pseudo Messias.

Tegen deze rusteloosheid is maar één kruid gewassen; het scheppen van een échte rustpunt in het leven van iedere mens persoonlijk. Of laat ik het beter zeggen: het leiden van de mensen naar dat éne rustpunt, dat er is; naar die Ene Vrouwe, die àlles begrijpen kan en die alles vermag.

De betekenis van de Maria-figuur voor het individuele leven van iedere mens hangt dus ten nauwste samen met Haar betekenis voor het gemeenschappelijke leven. Hoe meer zij voor het leven van de enkeling betekent, des te meer betekent zij ook voor het leven van de gemeenschap in haar geheel.

Priesters en leken

Dit is de eerste en voornaamste reden, waarom ik dit Maria-Congres zo van harte toejuich.

Daar is nog een tweede reden.

Dit Maria-Congres is tot stand gekomen in eendrachtige samenwerking tussen alle katholieken op ons eiland. Alle standen hebben er hun aandeel in genomen. Ik zie hier op deze openingsvergadering mannen en vrouwen; gehuwden en religieuzen; jongeren en anderen; arbeiders met het hoofd en arbeiders met de hand; priesters en leken.

Priesters en leken.

"Ik acht het een bijzonder gelukkig verschijnsel niet dat zij hier gezamenlijk in het gehoor zitten van deze eerste algemene vergadering, dat gebeurt gelukkig vaker. Wat mij echter bijzonder heeft getroffen, is, dat de organisatie van dit Congres, dat over een zuiver godsdienstig onderwerp handelt, priesters en leken eendrachtig hebben samengewerkt met volkomen eerbiediging van elkanders plaats en elkanders capaciteiten. Priesters en leken leiden de vergaderingen; pdiesters en leken treden als sprekers op en bieden U de vrucht van hun studie aan, van hun eigen bezinning op de figuur van Maria. Priesters en leken treden hier gezamenlijk naar het woord van de Prins der Apostelen op als „één koninklijke priesterschaar" — en zo moet het ook. Zo hebben de Pausen de laatste tientallen jaren het ons voorgehouden. Hun kruistocht voor de katholieke actie is in wezen een kruistocht voor de inschakeling van de leek, van iedere leek, in het werk van de kerk in het uitdragen van de beginselen, ook de zuiver godsdienstige, in de eerste plaats in het bestuur van kerkelijke verenigingen, scholen en parochies. Ik weet wel, dat dit een gedachte is, die nog niet overal en bij iedereen op ons eiland leeft. Ik weet echter ook, dat deze gedachte op dit eiland tot leven zal moeten worden. Wanneer dit Congres, waarop priester en leek zo eensgezind optreden en zozeer blijk geven van onderlinge waardering en onderling vertrouwen, de stoot kan geven tot beter begrip daarvan, dan acht ik dit een winstpunt van grote betekenis — de eerste zichtbare zegen, die de grote middelares Maria, op dit Congres, te Hare ere georganiseerd, laat rusten.

Ik hoop van harte, dat deze langdurige ontmoeting tussen alle katholieken van Curaçao, zich bezinnend om een zo belangrijk punt van hun gemeenschappelijke geloofsovertuiging, niet de laatste in zijn soort zal zijn.

Ik moge Uw Congres-bestuur aanbevelen te overwegen of het niet mogelijk is, aangemoedigd door het ontwijfelbaar succes van dit Maria-Congres, voort te gaan op de eenmaal ingeslagen weg en het volgend jaar wederom op soortgelijke wijze de katholieken van Curaçao bijeen te brengen om zich te bezinnen op de waarde, de inhoud en de consequenties van hun geloof, en aldus het katholieke bewustzijn en het katholiek zelfbewustzijn te versterken, dat uiteindelijk onze hele gemeenschap slechts ten goede kan komen.

Moge dit Congres Haar welgevallig zijn te wier ere gij hier bijeen zijt gekomen en in de komende week nog vele malen bijeen zult komen.

Met deze bede verklaar ik dit Congres voor geopend.

Achtereenvolgens spraken hierna mevr. Hilda Donker en de heer Raoul Römer in het Spaans en het Papiamento. In ons blad van morgen hopen wij de inhoud van deze beide redevoeringen in extenso weer te geven.

Aan het slot van de avond sprak de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. van Rooy een dankwoord uit. Speciaal memoreerde hij het onverdroten werken van de heer Hermans, die een groot deel van de voorbereidende arbeid van het Congres voor zijn rekening nam.

In de loop van de avond werd besloten het volgende telegram aan Z.H. de Paus te zenden:

„De Katholieken van Curaçao bij[illegible] in Openingsvergadering van hun Mariacongres betuigen liefde en a[illegible]kelijkheid aan Heilige Vader, d[illegible] hem voor krachtige steun aa[illegible] devotie verleend in Mariale J[illegible] vragen ootmoedig Hogepriesterlijke Zegen".

Behalve Z. Exc. de Gouverneur en mevr. Struycken, woonden o.m. deze openingsavond bij: mr I. C. Debrot, J. H. Sprockel, de Gedeputeerden Roozendaal en Kroon, mr Van de Valk, frater Radulphus, mr Ariëns, P. H. J. Breusers, Tirso Sprockel, aalmoezenier Wilbrink, alsmede een zeer groot aantal paters, faters, broeders, zusters en medewerkers aan het Congres.

Hedenavond vindt in het Radulphus College te Cas Corá de eerste sectie-vergadering plaats over het thema: „Maria in het Dogma" sprekers zijn: de Z.E. Pater Dr. C. Micklinghoff O.P., de heer Dr. F. H. J. Lemmink, en de Z.E. Pater A. Erkamp O.P. De avond wordt opgeluisterd met voordracht en zang.

SURINAME

Alcoa gaat bauxiet winnen in Sto. Domingo

Paramaribo. — Het dagblad „De West" schrijft dat de Alcoa besloten heeft tot bauxietwinning in Santo Domingo over te gaan, een vindplaats die dichter bij de verwerkingsplaatsen ligt dan Suriname. De Dominikaanse bauxiet is echter van minder gehalte dan de Surinaamse. Het in bedrijf komen van de nieuwe ontginningen zal van geen invloed zijn op de productie van de Surinaamse Bauxiet Mij, een dochteronderneming van de Alcoa.

Surinaamse landsregering dient herziene begroting '54 in

Paramaribo. — De Surinaamse landsregering heeft een herziene begroting 1954 ingediend.

De afdeling Algemene Zaken verscheen Zaterdag 20 November in druk. De gewone dienst is verhoogd van Sf. 806.749 tot Sf. 977.539.

De buitengewone dienst is gebracht op Sf. 6.152.750, als volgt: bijdrage aan het Bureau Technische Bijstand Sf. 282.750, uitgaven voor het Combinatieplan (stuwdam) Sf. 1.860.000, uitgaven voor bijzondere conferenties Sf. 10.000, uitgaven in verband met het tienjarenplan Sf. 4.000.000.

Surinaams overheidspersoneel vraagt om een extra salaris

Paramaribo. — Een aantal organisaties van personen in overheidsdienst heeft een verzoekschrift ingediend waarin gevraagd wordt om uitkering van een zogenaamde 13de maand, een extra maand salaris.

De levenskosten zouden dermate hoog zijn, dat men niet uitkomt met de salarissen.

Het ochtendblad „De Tijd" meent dat er wel weinig kans op uitkering zal zijn.

Strafvervolging

Paramaribo. — De PG heeft besloten ambtshalve een strafvervolging in te stellen tegen de hoofdredacteur van De West, D. Findlay, n.a.v. een kop boven een statenverslag in De West welke kop het optreden van de meerderheid der Staten vergeleek met dat der Nazis.

Bewoners van Paramaribo wenden zich met klacht over onhygienische toestanden tot „Amigoe di Curacao"

Wij ontvingen namens de bewoners van de Florastraat, Toertonnelaan en zijwegen te Maretraite (Paramaribo) van de heren Th. Asmus en Helawin een „Ingezonden artikel". Hierin delen zij mede, dat de bewoners in deze buurt grote last ondervinden van een vuilnisbelt, welke zich daar in de nabijheid bevindt. Waar zij, volgens hun zeggen, van de overheid geen medewerking ondervinden, ten einde aan deze onhygiënische toestand een einde te maken, wenden zij zich „tot het buitenland" om hulp. En zij sporen iedere Antilliaan, die Paramaribo bezoekt aan, eens een kijkje in voornoemde buurt te komen nemen.

Wij twijfelen niet aan de goede bedoeling van de geachte inzenders. Doch wij geloven, dat zij hun zaak beter zouden dienen door zich met hun klachten tot de plaatselijke pers in Paramaribo te wenden.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.00 Kinderuitzending
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Programma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Duitse wijsjes
18.15 Hollands kwartiertje
18.30 Antillaanse muziek
18.45 Noord amerikaanse muziek
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek.
20.10 Sport rubriek
20.20 Dansmuziek
20.40 Gevarieerd Programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 La hora del bolero
18.00 „Alle hens",
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Sport
20.30 Muziek
21.00 Peticiones
21.30 Muziek
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Muziek
17.30 Heinekens biri, Wrokomanprisiri
17.45 Populaire melodieën.
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Verzoekprogramma
19.45 „Hoe zit dat?"
20.00 Advertenties
20.30 Die Zauberflote,
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Surinaamse muziek en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het Radio Philharmonisch orkest.
19.00 Nieuws.
19.17 De Luchtmachtkapel.
19.30 Reportage.
19.36 Zwart op Wit
19.39 The Dutch Swing College Band
19.45 Sport
20.09 Intermezzo.
20.13 Praatje uit Berlijn,
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137
b. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. 4 Dec. 12.00 W. N. G. Broug, tel. 3072 en 2844 Hotel Negropont.
B. g. g. nadere inl. bij M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
J. v. d. Vlis tel. 4320

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblom tel 2486

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 G. H. van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 A. Voordenhout tel 2932